

РІК XLVII, Ч. 1

СІЧЕНЬ — 1990 — JANUARY

№ 1, VOL. XLVII

НАШЕ ЖИТТЯ

OUR LIFE

ВИДАЄ СОЮЗ УКРАЇНОК АМЕРИКИ — PUBLISHED BY UNWLA, INC.

НАШЕ ЖИТТЯ

OUR LIFE

PIK XLVII, Ч. 1

СІЧЕНЬ — 1990 — JANUARY

No. 1, VOL. XLVII

ЗМІСТ

"Христос родився"	1
Н. Канюга. Різдвяна молитва	2
"Народе мій до тебе я ще верну"	3
Конкурс ім. Л. і П. Ковалевих; Конкурс виховної референтури СУА ..	4
Наради СФУЖО — Торонто	5
Козаків несуть... (похорони: В. Стуса, Ю. Литвина, О. Тихого)	6
Квіти — до часу і запізниті	8
Уривки з книги відгуків виставки В. Гнатенка	9
В. Лобода. Пам'яті В. Гнатенка	10
Вісті з Централі	13
Калейдоскоп жіночого життя. Вісті. Х. Годів-Юзич	14
Our Life.	
News from Headquarters	15
US calls on UN to focus on women's issues	16
Now they may rest in peace	17
Ukrainian Museum benefit	18
Valerij Hnatenko exhibition	19
Що читати? Ф. Кафка. Оповідання. Н. Дейчаківська.	20
З. Когут. Новий рік	20
Книжечка молитовник. Л. Щур. Слуга Божий А. Щептицький. Лек ...	21
Світло зі Сходу. І.Х.Ч.	21
Курс української мови в Рочестері. М. Крамарчук.	22
Золоті думки. Діти майбутности. Х. Навроцька.	22
Квітка співає знову	23
Харчування. Х. Навроцька	24
Дописи Відділів: Ювілей 22-го Відд.; Курс кераміки 119 Відд.	25
Посмертні згадки	28, 36
Пожертви	29, 36
Нашим дітям	34

Редактор — Уляна Любович

Редактор "Our Life" — Марта Бачинська

ГОЛОВНА УПРАВА СУА
РЕДАКЦІЯ/АДМІНІСТРАЦІЯ
108 Second Avenue
New York, N.Y. 10003
(212) 533-4646 Ред.: (212) 674-5508

УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ
203 Second Avenue
New York, N.Y. 10003
(212) 228-0110

На обкладинці. Різдвяна картка з України.

Our Cover: A Christmas card from Ukraine.

Second Class Postage Paid at New York, NY and at additional mailing
offices. Copyright 1988 Ukrainian National Women's League of America,
Reserved — Published in U.S.A.

Головна Управа СУА

ПОЧЕСНІ ГОЛОВИ

Лідія Бурачинська, Іванна Рожанковська

ЕКЗЕКУТИВА

Марія Савчак	— голова
Іванна Ратич	— 1-ша заступниця голови
Ольга Гнатейко	— 2-га заступниця голови для справ організаційних
Лідія Гладка	— 3-тя заступниця голови для справ культури
Марта Хомяк	— 4-та заступниця голови для справ зв'язків
Любомира Артимішин	— протоколярна секретарка
Марія Томоруг	— кореспонденційна секретарка
Розалія Полчі	— англійська секретарка
Александра Кіршак	— скарбничка
Марта Данилюк	— фінансова секретарка
Ірина Куровицька	— вільний член
Рома Шуган	— вільний член

РЕФЕРЕНТУРИ

Ірина Руснак	— музейно-мистецька
Ольга Тритяк	— виховна
Ліда Черник	— суспільної опіки
Анна Кравчук	— стипендій
Ірина Чайківська	— пресова

ГОЛОВИ ОКРУЖНИХ УПРАВ

Ірина Лончина	— Дітройт
Оксана Фаріон	— Філадельфія
Лєся Гой	— Нью-Йорк
Марія Крамарчук	— Північний Нью- Йорк
Татяна Рішко	— Нью-Джерсі
Ірина Свістун	— Огайо
Анастасія Хариш	— Чикаго
Лідія Фіцалович	— Нова Англія
Теодозія Кушнір	— Південний Нью- Йорк

КОНТРОЛЬНА КОМІСІЯ

Ірена Кіндрачук	— голова
Евгенія Новаківська	— членка
Александра Качмар	— членка
Анна Рак	— заступниця
Евгенія Івашків	— заступниця

Люїза Сакс — парламентаристка

ПРЕДСТАВНИЦТВА "НАШОГО ЖИТТЯ"

АНГЛІЯ:

Ukrainian Booksellers
49 Linden Gardens
Notting Hill Gate
London W 2

АВСТРАЛІЯ:

Postup Ukrainian Cooperative
Trading Society Limited
928 Mount Alexander Rd.
Essendon, 3040,
Australia

"OUR LIFE" (USPS 414-660) is published monthly
— except Aug. by UKRAINIAN NATIONAL WOMEN'S
LEAGUE INC. 108 Second Ave. New York, N.Y.
10003.

Postmaster: send address changed to OUR LIFE
108 Second Ave. New York, N.Y. 10003

Олена Кульчицька. Мати Божа з дитятком.

ХРИСТОС РОДИВСЯ!

СЛАВІТЕ ЙОГО!

З Різдвом Христовим і Новим Роком шлемо щирі побажання:

*Президентові СКВУ Юрієві Шимкові,
Голові СФУЖО д-р Марії Квітковській,
Почесним Головам СУА Лідії Бурачинській і Іванні Рожанковській,
Почесним Членкам СУА,
Членкам Союзу Українок Америки,
Проводові Народного Руху України за Перебудову,
Всім Землякам в Україні та в широкому світі поза рідною землею,
Усім людям доброї волі,
Нехай Новонароджений Ісус сповнить наші молитви і бажання
— нехай вказує нам шлях, яким треба нам йти до найвищої нашої
мети на цій землі, шлях до волі нашої Батьківщини й нашого Народу*

**Головна Управа
Союзу Українок Америки**

*ЧЛЕНАМ РЕДАКЦІЙНОЇ КОЛЕГІЇ, СПІВРОБІТНИКАМ, ДОПИСУВАЧАМ,
ПЕРЕДПЛАТНИКАМ І ЧИТАЧАМ "НАШОГО ЖИТТЯ", БАЖАЄМО ВЕСЕЛИХ
СВЯТ І ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ!*

Редакція і Адміністрація "Нашого Життя"

РІЗДВЯНА МОЛИТВА

У цей чарівний час, повний незбагненої таємничості та радості, де все і всюди дише незрозумілим для нас чудом, о, Господи Боже, звертаюся до Тебе з молінням, вислухай і задовольни його!

Перше всього, Всевишній, немає слів, якими можна подякувати Тобі за те, що Ти зіслав на землю свого одинокого Сина для нашого спасіння, для того, щоби навчив нас жити, щоби показав нам правильний шлях, дав чисту ідею життя, щоби навчив нас радіти й покійно переносити терпіння, щоби навчив нас бути людиною тут, на землі і дав нам можливість заслужити собі вічне життя у Твоїм Царстві. Сьогодні ми святкуємо Його день народження, а разом з тим мої молитви линуць до Тебе!

Зглянься над моїми незваними побратимами, що на далеких заставках та по всяких ворожих тюрмах мучаться за свою любов до Тебе, за любов до рідного краю, за науки, які їм Твій Син повкладав у серця!

Зітри непомітні сльози війни та моряка, що є на службі оборони своєї Батьківщини і не може бути у цей великий день разом зі своєю родиною!

Потіш тих, яким грошеві обставини не дозволяють зустрітися зі своєю родиною. Розрадь їх серця, бо оті листи, ними писані, — повні радості та героїзму, байдужості — вони просякли невидимими сльозами та смутком...

Торкни своєю правицею зболілу вдову чи вдівця, сироту та батьків, які так недавно згубили люблену особу! Їх рана ще засвіжа! Хоч кругом них і сміх і радість, їм тяжко на серці, їм бракує ніжного погляду, легких обіймів і тихого шепоту щирого побажання згубленої любові особи!.. Улегли їх біль!..

Зішли спеціальне благословення на старших людей, які самотньо сидять у своїх приміщеннях, без усяких прикрас, тільки їх дрижачі уста шепочуть тиху молитву до Тебе, просячи Твого благословення для тих, яких вони виростили і які в сьогоднішній день не можуть або не хочуть бути з ними...

Допоможи знайти тепле пристановище бездомним і голодним!..

Дай сили, витривалості та скріпи любов до ближнього у тих, які в той час, коли цілий світ святкує народження Твого Сина, мусять працювати, опікуватися та улегшувати фізичні болі хворих! Від них залежить полегша тілесного болю...

Тих, що відійшли від нас, прийми у Своє Царство Небесне, нагороди їх за тяжке життя тут, на землі!..

Дай любов там, де вона завмирає, дай потіхи там, де вона зникає! Дай радість там, де сльози ллються! Змилуйся над грішником, бо завтра він свій гріх збагне і стане Твоїм вірним сином!

*Різдвяна картка з України.
A Christmas card from Ukraine.*

А я особисто, Господи Боже, дякую Тобі за все, за добре, за сили нести хрест призначений мені Тобою і молю Тебе — не відмов мені Твоєї опіки і в будучому...

Я знаю, що забагато у Тебе прохаю, але Ти одинокий, що вислухаєш людські бажання, що ласки наділиш, пожалуєш і потішиш...

А вкінці моєї Різдвяної молитви прошу Тебе, о, Господи, дай душевного спокою людям доброї волі!..

Амінь.

Наталія Канюга

”НАРОДЕ МІЙ, ДО ТЕБЕ Я ЩЕ ВЕРНУ...”

(Звіт про ювілейний вечір Василя Стуса 17 січня в Києві, організований Українським культурологічним клубом)

Якраз у переддень різдвя Христового 1988 року виповнилося 50 років від дня народження Василя Стуса. Нема потреби повторювати, чим став Стус для нашого народу. Як колись у Тарасові Шевченкові, так нині у Василеві відкрилися найкращі риси нашого народу. У обох — в важкі для України часи і в обох — з однаковим полум'ям самопожертви у серці. Вони згоріли в одному віці, не доживши три роки до полудня віку. Нині ще рано проводити паралель Шевченко — Стус. Але либонь через декілька десятиліть онуки сприйматимуть наш вік через постать Стуса, як ми минулий — через геній Шевченка. Прийшли вони у світ — один з першим подихом весни, другий — з різдвяними колядками на честь Сина Божого...

Існує несплатний борг — борг пам'яті. Саме він приводить друзів і в трагічний день початку вересня, і в цей Святвечір на вулицю із зловісно-пророчим іменням Чорнобильська. Саме цей невикупний борг примушує раз-у-раз стукати у глуху стіну, добиваючися повернення відібраних віршів Стуса та публікування його віршів. Ті самі почуття привели десятки людей, і то не тільки киян, у невеликий будинок на тихій Олегівській вулиці у Києві.

Коли вперше почув про ювілейний вечір Василя Стуса в Києві, аж стрепенувся. Нарешті! Та це ж перемога, це ж початок визнання! А потім чекало розчарування. Ніхто вечора не дозволяв, ніхто не виділив для нього приміщення. Ба навіть залякували напередодні господаря старенького осібняка на схилі одного із праісторичних київських пагорбів...

А все ж таки вечір Василя Стуса — поета-борця, поета-в'язня, поета-смертника в зденаціоналізованому, не заторкненому ще демократизацією Києві! І відкрито, не криючися!

Збиралися неспішно, чогось чекали... Та раптом під зойк мисливського рогу чи іншого гучного інструменту до хатини зайшли колядники. Усі, як на підбір — козарлюги-українці. Розважно, без поспіху, навіншували господареві та гостям його, так само розважно колядували, щедрували, славили "Сина Божого і народженого разом із ним Божого чоловіка, поета землі української Василя Стуса". Здавалося, це дійство, що мало символізувати глибинну єдність творчості Стуса з народною традицією, з рідною землею, трохи мляве, трохи розтягнуте. А може так видалося галичанину, що звик до поганського дійства вертепу та жвавих колядувань, що цього року, нарешті, вільно вихлюпнулися на вулиці Львова...

Ще лунала прощальна колядка, як підвівся Євген СВЕРСТЮК. Тихим голосом, не всіми й не зразу почутий, промовив:

— Нам би слід було зібратися у великому органічному залі, де жіночий хор в білому співав би пісню без слів, пісню про велику самоофіру. Але ми були б не ми, якби у нас все було по-людськи... І ми будемо ми, коли, всупереч всьому, будемо насипати загиблогому другові і поетові високу могилу аж до рівня його справжнього зросту, з вірою, що його творчість, як і його душа, безсмертна...

Основою першого високого бунту поета було відчуття непотрібності в тому житті, що скніло навколо... Навколо торгували і торгуватимуть міняйли в храмі, змалілі герої мілин... Як вони самовіддано белькотіли в риму, як розкопували в собі мужність і навіть шляхетність, коли нахабний суперник відштовхував їх від корита. Як раділи, коли здобулись на півправду і на півлюбов до народу на святковому застоллі. Все це нагадує біблійне місто перед потопом. Дивляться "Покаяння", але ніхто не хоче каятись. Говорять про ганьбу, але ніхто не соромиться. Говорять про болото, але тепло мостяться і мовчать, що процвітали в болоті. Не може так бути, щоб усе никло, нишком виляло хвостом, а життя залишалося. Мусить бути на протилежнім полюсі хтось живий, хтось високий, що зрівноважує і рятує ситуацію. Там колись стояв офірний вівтар — і свіча висвітлювала обличчя апостолів і мучеників. Коли цього вівтаря вже нема, виходить чистий ідеаліст і офірно спалює себе як свіча, простягаючи руку тим, що підхоплюють естафету.

О царство півсерць, півнадій, півпричалів,
півзамірів царство, півзмаг і півдуш.

.....
Ламка і витка всеспадна вседорога.
Дорога до Бога, ломка і витка.

Не хочу представляти Василя Стуса як поета релігійного, але як кожен поет справжній, великий, він прагнув до абсолюту і завжди знав, що найвищий вогонь — офірний, що в основі краси і добра — безкорисні спалахи і офірне згоряння. І єдина справжня путь — висхідна.

Відчув себе й досить. А чуєш, бідо, —
три серця, розпухлі наповна.
І не береженого Бог береже,
а здумана мука жертовна.
Жертовна молитва, жертовна клятьба,
жертовна любов і прокльони.
Довіку не буде із мене раба,
душа поневажить полони.
Йй радісно вмерти, бо світ цей сліпить,
бо суще не любить живого.
Чигає на тебе засліплення мить.
Та все проривайся до Бога.

Не будемо ідеалізувати і звеличувати постаті Василя Стуса, немає в тому потреби. Бо ця постать звеличується сама собою. І на відстані часу облітає все тимчасове й мале. І вже зараз нам уявляється крізь призму років Василь Стус іншим, більшим, і вже зараз нам уявляється, як він приходить до нас на Святвечір, на день свого народження.

ЄВГЕН СВЕРСТЮК
(*Василеві Стусові*)

Я прийду на Святвечір між люди,
Білим птахом до вас прилечу
В рідну хату, вже що там не буде,
А від стовпчика "дев'ять" втечу.

Не добувши п'ятнадцяти чорних,
Понад темний тунель і шмон,
Де ревуть ненаситні жорна
І мовчить беззаконний закон...

Відболілися муки-печалі,
Відпустило запеклі сліди,
І земля вже всотала всі жалі,
Що мене закрутили сюди.

Серед ницості, черствості, бруду
Став я нервом колючим доби.
Може, того й не відали люди,
Що у серці я був — голубий.

Але в тому рокованім краї,
Де роковані наші літа,
Чорний біль вічно серце крає
І на душу ляга чорнота.

Боже мій, з тих висот, як вата,
Білим болем біліє сніг...
Я в Святвечір радий обняти
Всіх, кого обіймать не міг.

Сплили злоби вали каламутні,
Пробивається СВІТЛО ОСНОВ,
Встає перша, єдина сутність,
І та сутність всього — любов.

Зникла тайна моєї з'яви,
Відіснився світ марноти,
Тільки чорна кирея слави
Неприкаяно світлом летить.

У Святвечір мого народу
Звідтіля, де ні сліз, ні бажань,
Вам хочу звістити про РАДІСТЬ ПРИХОДУ
І ВІДХОДУ за вічну грань.

Відзвучали рядки Сверстюкового вірша, запала пружна тиша. Ніби доторкнулися всі до глибокої таїни людської душі і породженої нею високої поезії.

Український Вісник No 11-12, 1988.

КОНКУРС НА НАУКОВІ ІСТОРИЧНІ ТВОРИ ФОНДУ СУА ІМ. ЛЕСІ І ПЕТРА КОВАЛЕВИХ

Діловий Комітет Союзу Українок Америки для Конкурсу на наукові історичні твори Фонду СУА ім. Лесі і Петра Ковалевих проголосив у січні 1989 р. наступний Конкурс на науковий історичний твір з реченцем надсилання творів до 31 грудня 1990 р.

Пригадуємо, що темою може бути будь-який відтинок історії України. Рукописи повинні обіймати найменше 100 сторінок машинопису у трьох примірниках.

Допускається до Конкурсу теж наукові твори друковані у 1989 і 1990 роках, українською або англійською мовами.

Склад журі і висота нагород будуть проголошені пізніше.

Твори надсилати на адресу:

Ukrainian National Women's
League of America, Inc.
108 Second Avenue
New York, N.Y. 10003

ВИХОВНА РЕФЕРЕНТУРА ПРИ ГОЛОВНІЙ УПРАВІ СУА З НАГОДИ ДЕКАДИ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ ПРОГОЛОШУЄ КОНКУРС

- 1) Категорія:
На написання твору для дітей (казка, оповідання, п'єса тощо — прозою або віршем).
 - 2) Категорія:
На уложення книжечки для замальовування кредками з рисунками українського характеру для дітей дошкільного віку.
- Перша нагорода 500.00 доларів, друга — 300.00 доларів, третя — 100.00 доларів.
Реченець конкурсу 31 грудня 1990 р.
Твори слід пересилати в трьох копіях під псевдонімом, а прізвище подати окремо в запечатаному конверті на адресу:
Olha Trytyak
360 N 41st Street
Allentown, Pa. 18104

В ДНЯХ 27-29 ЖОВТНЯ ВІДБУЛИСЯ НАРАДИ СФУЖО В ТОРОНТІ.

В п'ятницю 27-го жовтня, 1989 р. в домівці ССУК при вул. Блур від год. 2-ої пополудні працювала Статутова Комісія. Від год. 3-ої були наради Комісії Преси й Мідії, а год. 5 відбувались реєстрація членів Управи СФУЖО. О год. 6-ій почались наради фінансових комісій з участю членів Управи, представниць складових Організацій і гостей.

І. Вжесневська привітала присутніх та попросила до почесного столу голову СФУЖО, д-р М. Квітковську, почесних членів п. Є. Янківську, п. І. Бригідер, ред. В. Бучинську і секретарку п. Х. Базилевич. Молитву за Україну провела Б. Мельник, а молитву за померлих членкинь і прихильниць Л. Миндюк.

У своєму звіті І. Вжесневська чітко підкреслила висновок, що для успіху потрібні спільні зусилля, бо тільки спільними силами дійдемо до спільної мети. Вона попросила до слова голову СФУЖО, д-р М. Квітковську, яка повернулася недавно з Європейської конференції СФУЖО. Голова поінформувала, що під час конференції в Європі багато часу присвячено звітним про працю жіноцтва в поодиноких країнах, як також про їхню культурно-освітню та виховну діяльність.

Голова крала на серце своїх слухачок важливу потребу приєднання молодшого членства до лав СФУЖО. Вона закликала до належного доцінювання співпраці складових організацій. При тому підкреслила важливість фінансових досягнень і окремо подякувала фінансовій Комісії за працю та побажала успіхів в дальшій праці для добра СФУЖО і всіх складових жіночих організацій.

З черги І. Вжесневська передала афіш, намальований мистцем з України Феодосієм Гуменюком для почесних членкинь і всім головам складових організацій. проголошено місяць березень місяцем СФУЖО. Д-р Олександра Копач уклала гасло СФУЖО: "Родина — світло життя".

Після закінчення формальної частини відбулася товариська зустріч при каві й солодкому, при чому учасниці нарад обмінювалися своїми спостереженнями, думками, побажаннями поживити працю. Якраз події, які з таким розмахом відбуваються в Україні заохочують нас і зобов'язують до посиленої праці, додають нам сили і охоти.

В другому дні, тобто 28 жовтня наради відбувались у приміщеннях парафії св. Отця Миколая, при ву. Квін Захід 770 (Квін Белвудс). Всі учасниці дістали в їхніх течках друковані на машині звіти. Зі звітів було видно багато-гранну працю складових організацій так в ділянках громадської як і політичної праці. Наради відвідала д-р Севела Стечишин в товари-

стві п. Г. Мазуренко. Д-р Н. Пазуняк, що є референткою підсоветських студій виголосила реферат на тему "Сучасні події в Україні". Доповідачка довше зупилася над страшною долею дітей "Чорнобиля", які потребують зокрема медичної допомоги. Українське жіноцтво на поселеннях повинно звертатися до міжнародних організацій, таких як Червоний Хрест, вимагаючи допомоги родинам і дітям. Треба всюди і всіма формами звернень до публічної opinii світу представити в деталях катастрофу в Чорнобилі та ті наслідки від катастрофи, що їх терпимуть нові покоління.

В 7-ій годині вечора була панель. Модератором була п. О. Бризгун-Соколик, а учасницями: п. В. Кузьма (Об. У. Прав. Сестрицтв), д-р Н. Пазуняк (УЗХ), О. Цвик (ОУК), мгр. А. Стебельська (ОЖ ЛВУ).

На панелі була присутня гостя з України, д-р О. Тереля, яка в своєму слові заторкнула дуже важливе питання виховання нового покоління. Спостерігаючи в Україні і тут на чужині вона зауважила, що виховницею малих українців є звичайно бабуна, яка може передати і вщепити в молоді душі любов до української милозвучної мови й до всього, що українське.

Після панелі була зустріч при каві і солодкім.

В неділю рано, о год. 9-ій всі учасниці річного засідання СФУЖО були присутні в церкві св. Миколая на Святій Літургії. О год. 10.30 почалося спільне снідання, під час якого ген. секретар СКВУ мгр. В. Верига склав привіт та поінформував про свою поїзду до Польщі, про зустріч з д-ром Мокрим, про свій виступ на телевізії. Він з'ясував невідрадную ситуацію українців в Польщі і врешті про фінансові труднощі газети "Наше Слово", яке знаходиться в дефіциті. Треба знати, що новий уряд прийняв закон, згідно з яким підприємства, що є дефіцитні мають бути закриті.

Всіх українців в Польщі нараховується около 400.000. Потрібна для видання газети матеріальна допомога, бо ж якщо не буде появлятися друковане слово, то можуть пропасти нові українські покоління.

Далі коротко звітували представниці складових організацій і проходило реферування бюджету на 1990 рік. По відчитанні постнов річного Засідання, о год. 2-ій після обіду наради закрито.

Підбадьорені духово та твердими постановами прикласти додаткових зусиль з поглядом на потреби українства на чужині, а зокрема в Україні повертались учасники нарад до своїх місць праці.

пресова реф. СФУЖО

Г. Б. Голамай

КОЗАКІВ НЕСУТЬ.....

Світлини із похоронів Василя Стуса, Юрія Литвина та Олекси Тихого в Києві 19 листопада 1989 р.

Photographs from the funeral of Wasyl Stus, Jurij Lytvyn and Oleksa Tychij, in Kiev, November 19, 1989.

19 листопада 1989 року відбулися у Києві врочисті похорони померлих на засланні: Василя Стуса і Юрія Литвина — поетів та Олекси Тихого — поета, співзасновника Української гельсінської групи. Так завершилися довголітні старання сімей та Всеукраїнського товариства репресованих за перевезення останків з Пермської області на Україну. Панахиду за померлих правили душпастирі Української греко-католицької церкви та Української православної церкви. У провадах узяло участь понад 30 тисяч чоловік.

ПЕЧАЛЬНА РОДИНО!
СКОРБОТНІ ДРУЗИ!
УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДЕ!

Сьогодні стоїмо перед прахом українських патріотів Василя Стуса, Олекси Тихого і Юрка Литвина, які загинули від ворожої руки в далекій і чужій землі. З німотним криком питаємо:

За що?!

Навіщо?!

Сьогодні наш нарід стоїть над тисячами розкопаних могил, над фактом мільйонів смертей і ми питаємо: з жахом:

Хто це зробив?!

З якою метою?!

Сьогодні ми по всій нашій землі спотикаємося об злочини — чужі й нечужі і дуже трудно віднаходимо в історії останніх десятиліть людських смисл, а разом у тих смертях і злочинах осягаємо в собі те єдино людське і Боже, що може утвердити нас у розвитку.

Друга зліва Атена Пашко; Домовину несуть друзі — зліва: Левко Лук'яненко, Михайло Горинь, Віталій Шевченко, Вячеслав Чорновіл.

Second from left Atena Pashko. The casket is carried by friends: fr.l. Levko Lukjanenko, Mychajlo Horun, Vitalij Shevchenko, Vjacheslav Chornovil.

Сьогодні ми повертаємося до нашої історії і при-
чащаємося від Байди, повішеного за ребро турками,
від Марусі Богуславки, що воскресла із свого мо-
рального падіння і пішла на подвиг і смерть, від На-
ливайка, спаленого поляками на мідяному биці, від
Гонти, від Кальнишевського, Михайла Строки і вели-
ких тисяч інших відомих і безіменних героїв, які від-
дали свою кров за єдино животворчу національну
ідею.

В тому контексті стоїмо сьогодні у скорбній мо-

литві перед оцими трунами героїв-великомучеників і
хоч як нам нелегко, але всі ми знаємо, що якраз у та-
ких жертвах запорука нашого майбуття.

Це наш промінь серед темної ночі!

Це наша гордість серед страшного занепаду!

Це той приклад, який нам показує, кличе і ствер-
джує!

Слава Василю Стусові!

Слава Олексі Тихому!

Слава Юркові Литвину!

(Промова З. Красівського)

17 лютого о 5 год. відкриється виставка творів Валерія Гнатенка (1947-1987), мистця з України. У вересневому числі журналу ми подавали статтю дружини мистця Стефанії Гнатенко. Зараз пропонуємо читачеві зібрані статті з преси, уривки з книги відгуків по смертній виставки, організованої у Львівському Музеї Українського Мистецтва та сподгад мистця і товариша Володимира Лободи.

КВІТИ — ДО ЧАСУ І ЗАПІЗНІЛІ

...Гіркий жарт згадався мені в наступному виставочному залі, на сей раз музею українського мистецтва:

- Ох і солодкі ж гусячі лапки!
- А ти їх їв?
- Та я не їв, але мій вуйко бачив, як пан їв.

Тут експонується більше шістдесяті робіт львівського художника Валерія Гнатенка (творча спадщина становить більш як 300 творів малярства та різних видів графіки знаходиться нині в Сполучених Штатах Америки, де тепер живе Стефанія Гнатенко, дружина художника). Минулого року восени, коли усі роботи ще були у Львові, на жаль, не вдалося організувати виставку.

Валерій Гнатенко помер, коли йому виповнилося 40 років. За життя він так і не дочекався персональної виставки. Від нас пішов непересічний талант, якого ми не пізнали. Це нині мистецтвознавці

Із серії "Пейзажі з Либохори", 1984 р., папір, вугілля.
Series of Landscapes of Lybochora, 1984, charcoal on paper.

Натюрморт за яворівськими мотивами, 1982 р., картон, олія.

Still-life with Yavoriv Motives, 1982, oil on board.

відзначають, що у його творах відчувається живий подих безкомпромісного життя. "Пастельні та олійні натюрморти з квітами, що складають значну частину творчої спадщини художника, проникнуті тонкою настроєвістю...", — кажуть нині про художника.

17 березня Валерію Гнатенко виповнився б сорок один рік. Хтось приніс до виставочного залу квіти і поставив їх у кутку на столику поряд з книгою відгуків. Запізнілі квіти, як і сама виставка.

Тепер ми довідалися: Валерій Гнатенко причетний і до врятування багатьох архітектурних пам'яток нашого краю. Він доклав сил до реставрації Успенської церкви у Львові, іконостаса М. Сосенка в Онуфріївській церкві, іконостаса церкви с. Кути Бродівського району, розписів церкви Воздвиження Чесного Хреста у Дрогобичі, Ужгородського замку, Вірменського собору в Івано-Франківську і т.д.

Гнатенко — художник загострено сучасний у прийомах, формах, роздумах. Хтось з відвідувачів виставки записав у книзі відгуків: "Невже треба аж померти, щоб довести, що ти живий?"

Виставка мала неабияку популярність серед громадськості, а також викликала значне зацікавлення дослідників сучасного малярства.

Ленінська молодь, 26 березня 1988 р.

УРИВКИ З КНИГИ ВІДГУКІВ ПОСМЕРТНОЇ ВИСТАВКИ

Тут нема жодної байдужої роботи. Кожна — пережита, вистраждана, відчута, в кожній своїй настрої, інший душевний стан і це передається глядачу. Жаль, що в нашому суспільстві такий художник не знайшов визнання за життя.

21.03.88

26. III. 88.

П.С. Тепер, коли основна збірка творів — за кордоном, ми зрозуміли, що втратили безповоротно.

Я знав Валерія особисто. Він не помер, його вбито! Вбито системою міністерств, відомств, комітетів, спілок і загальною байдужістю суспільства, яку культивувала ця система. В Москві цю систему почали лаяти, але в нас, на Україні, вона ще не займана і стоїть собі, трохи примирилась, трохи підфарбувалась

29.03.88. Яворський О.І.

Пам'ять... Найбільший скарб, яким користується людство. Погано, що цей безцінний дар приходить після... Живим потрібно живе! Душа горить... душевна наснага виливається. Куди? Чому? Для чого? Щоб пам'ять заповнила порожнечу при житті! Тільки тоді художник буде сином народу, з яким він во віки вічні!

Як сказав колись Симоненко:

"Величі нема потреби

Спиратись на плечі нікчем..."

Прозрійте сліпі, відкривайте вікна, не спіть жєнці!

2.04.1988 р.

Шкода, що з творами Гнатенка не були знайомі за його життя. Таке мистецтво зігриває, обнадіює. Яку художник мусів мати душу, щоб його картини так були енергією. Щаслива, що і цю виставку побачила, бо з реклямою і пропагандою мистецтва і культури в нашому місті ця зустріч могла б і не відбутись. Шкода, що нема кому бажати творчих злетів.

О. Гриник

Я в захопленні від робіт Гнатенка. Прочитав відгуки в цій книзі. Дуже мало ми ще знаємо про наших українських, зокрема львівських художників. Треба більше проводити такі виставки, доводити до зору людей, друкувати в окремих виданнях (нехай і коротеньких). Пропоную вставити в журналі "Жовтень", роботи в кольорі (так, як в журналах "Дніпро", "Огонек").

6.04.88 р.

Невже обов'язково треба вмерти, щоб доказати своїм ближнім, що ти живий. Де були організатори цієї виставки років 15 тому, чому не старались хоч якось захистити художника? Брати-українці, коли ж нарешті ми перестанем різати своїх ближніх без ножа?

Композиція з дитиною, 1976 р., дерево, темпера.

Composition with Child, 1976, wood, oil and tempera.

ПАМ'ЯТІ ВАЛЕРІЯ ГНАТЕНКА

Тяжко братися за перо і писати за долю, яка вже пішла від нас, за долю художника, життя якого так передчасно обірвалося. Передчасна смерть завжди трагічна, а смерть художника з його дуже ранимим, тонким і неспокійним відчуттям часу, його буття, особливо трагічна. Трагічна втрата для оточуючих і суспільства.

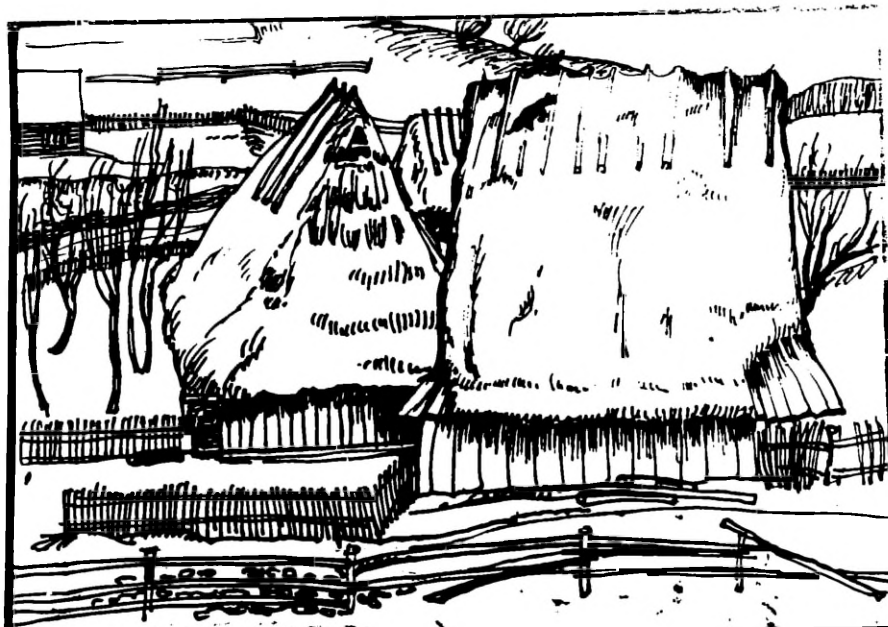
Народ рідко кого вибирає і наділяє хистом, дуже це дорогоцінний дар, нести світ і красу, і коли він так рано виривається з життя, то це велика втрата, якого б масштабу не був мистець. В лоні культури всі рівні, бо всі працюють на одну справу, а справа культури священна.

Але так сталося, що пішов з життя художник дуже тихо, абсолютно без жодних реакцій суспільства, а тільки негоєною раною для ближніх. Натовп не може вибачити чесність і гордість людині, яка пройшла свій короткий путь, своїм шляхом. Шляхом втрат і надій, несенням важкого і невдячного сьогодні, хреста, художника, який не поміняв свій хист на сити годівницю спілчанську, біля якої людина людині звір, де виборюється тільки більший і ласий кусень і честолюбство виливається через край, і де мистецтвом і не пахне. І на тлі такої агресії і байдужості, ще більше зобов'язує взятися за перо і в міру свого вміння, написати кілька скромних рядків за долю людини, долю художника, який чесно проніс свою зорю, і згоріла вона у вирію, але щоб пам'ять за нього збереглася серед нас і наступних, і скромна творчість мистця не забулась.

Старий будинок в Івано-Франківську 1975 р., картон, мішана техніка.

Old Building in Ivano-Frankivsk 1975, board, mixed media.

Із серії "Пейзажі з Либохори", 1984 р., папір, вугілля.

Series of Landscapes of Lybochora, 1984, charcoal on paper.

Сорок років — це надто мало для художника у дуже несприятливих соціальних умовах життя, коли стиглення і зрілість настають пізно, орієнтири відкриваються вже в зрілому віці, власна культура набувається по крихтах, по уламках, серед безмежного болота брехні і конформізму.

Ох, як тяжко пронести свою свічку незаплямованою, оминувши пастки ілюзій і моральних падінь, оточуюча байдужість і духовна порожнеча, часом агресивна, роблять свою справу, і гинуть в цій мамоні першими з тонко раними душами і пристрасними серцями.

Сорок літ, то є зрілий вік для людини і мистця, коли вже немає різких поворотів молодечих, коли склався хист і масштаб художника, коли багато ран фізичних і духовних на тілі, коли мистець вже ставий боєць, коли боротьба загартувала і питання вибору лишалося позаду. Борцем честі за щирість мистецтва, і тільки так, бо немає іншої правди в мистецтві, був і лишився для нас Валерій Гнатенко, людина віри в людину, в її кращі прояви, віри в рідну культуру і її велич, пекельно закоханий в рідну землю, тому образ її найулюбленіший жанр мистця; любов любячого сина до кожної бганки і шпари на її зраненому тілі. Чи то образ степу, з лона якого він вийшов, чи то сиві Карпати і Галичина, які стали його останньою любов'ю і притулком.

Шлях бідного страждальця був тернистий, але він і не гнівився на нього, бо вдачі був клясичної степової, з гумором, з кепкуванням над своєю долею, яка часом йому і всміхалася: дорога мистця з коливаннями і поневіряннями, з удачами і падіннями, з вірою і зневірою, із зубожінням і побутовими марнотами, і марнотами взагалі, які не оминали його, а тільки додавали гіркот і отруювали душу, а ще клята хвороба вп'ялася пазурами своїми в тіло і повільно душила зболіле і щире серце.

Автопортрет з піднесеними руками, 1970 р., папір, мішана техніка.

Self-Portrait with Raised Hands, 1970, paper, mixed media.

Неспокійна душа носилася Львовом, Карпатами, степами у пошуках свого образу, своєї неповторної миті. Час такий дорогоцінний, крався на пошуки зарібку, який діставався з біллю і кров'ю, бо треба було робити, зневажаючи художника роботу і платити за це своїм кращим, що заповіла природа, своїм хис-

Пейзаж із села Дора, 1977 р., папір, туш.

Landscape of the Village Dora, 1977, ink on paper.

том. І це не миналося дурно, це тисло і душа краялася на шматки і на заспокоєння її приходили штучні замітники. А душа все носилася Львовом, степами, Карпатами...

Пригадую першу зустріч — це було у Львові, куди нас запросили до себе приятелі, і коли ми до цього славного міста вперше приїхали, то роззявили рота від захоплення, де окрім прекрасного міста — музею під небом, найбільше зачарувало, то рідна мова вулицями міста, а не села, куди її затисли, у нас, на сході. Це було кілька днів, що голова ходила обертом. Так от, 23 лютого 1973 року, вулицями Львова гуркочуть танки, що нас з Людмилою здивувало і приголомшило, ми сиділи з реставраторами, серед дорогоцінних кавалків старої культури, за каваю, і де нас познайомлено з дуже симпатичним молодим, струнким чоловіком, золотого кольору стиглого степу перед жнивими, така була його розкішна борода і волосся, і до того ж блакитними очима, які випромінювали своє захоплення рідною культурою. Була досить тривала розмова, а після чарівна екскурсія Львовом і показ ікон на реставрації, і все це було насичене духом любячої і відданої мистецтву людини. Побачення було коротким, бо всього кілька днів ми були у Львові, і були інші зустрічі і багато, багато, розмов... Відстань давалася взнаки і відвідини Львова були дуже поодинокими, всього кілька разів, то і зустрічі з Валерієм були випадкові; але від зустрічі до зустрічі бачився душевний стан Валерія, бачилося, яка боротьба відбувалася всередині цієї, завжди худорлявої і з виду гордої людини.

Скільки болю треба було пережити, скільки вже згасло надій, і боротися далі в байдужому і витолоченому середовищі, і вірити у своє покликання, у свою зорю. Снаги, від року до року, лишалося все менш, а боротьба ставала все запеклішою і ніяких порятунків і схованок. А часи натхнення приходили все рідше, часи душевних злетів з'їдала мара відчаю, коли твоє життя безперспективне, коли воно не має відлуння, коли ти непотрібний байдужому суспільству. І тобі треба і далі чіплятися за живе.

Коли я випадково здивався з ним вулицями Львова, то завжди була на обличчі Валерія привітна посмішка, але і видно було гіркоту у кутиках. Тяжко давалася та посмішка йому, безпритульна душа мало мала втіхи і ласки у своєму житті. Рани все

більше пекли серце. Час байдуже і навіть жорстоко ставився до нього, оточення не давало душевної підтримки, та і яке це оточення, коли забуто ім'я своє, а усі турботи на рівні не вартому зватися ремеслом художника, а тільки знущання над людською гідністю. Що може дати оточення оформительського комбінату, окрім мізерій моралі, лайки і пияцтва; скільки загублено молодечої здібної порості, скільки надій потонуло у цьому болоті, де знищено стільки душ з хистом.

Комбінати, спілки не давали чесній людині, художнику з вірою у своє покликання, краплини підтримки, так необхідної мистцеві, а зустрічі з ними тільки ще більше додавали болю і розчарувань за людей, які приймали активну участь у знищенні своїх власних здібностей, витравлювали з себе будь-яке натхнення, та вони навіть і забули, що це таке, бо були членами стада, і дотримувались законів череди, а це значило, що талант, який боровся за себе і свою індивідуальність, повинен бути знищений, або змушений розчинитися в стаді.

Ось і лишився Валерій "за бортом", але залишив саме головне, не зрадив собі, своєму покликанию, тому і бідкалась його страждуща душа, як птаха в клітці і все рідше приходило натхнення, і все більше хвороба робила свою руйнівну справу.

Але коли приходив настрої, коли в душі, як не сумно було, а часом співало, то з'являлися чисті образи любих йому краєвидів, квітів, і портрети людей, яких він любив і шанував.

Вкриті туманом Карпати, осяяні променями сонця і завжди милі оселі горців; чи то була вмита дощами Галичина, або дуже сумний її образ з потоками низьких хмар; або пам'ятка за рідний степ. Усе це час від часу з'являлося на стінах його дуже скромного помешкання і мені вдавалося бачити в хвилини дуже рідкісних відвідин.

Як хотілося цих образів бачити більше і більше, але хвороба не давала віддихнути зболілій душі, яка боролася до кінця. До кінця освячувала ясним поглядом своїх образів і благословляла життя, яке любив немилосердно.

Зболіла душа співала гімн блакиті, доки билосся серце, доки тліла іскра життя.

28-29 листопада 1987 року
Дніпро

Управа і членки 89-го Відділу ім. Лесі Українки в Кергонксоні, Н.Й., поздоровляють Головну і Окружну Управи і всіх союзників із святами

РІЗДВА ХРИСТОВОГО і НОВОГО 1990 РОКУ
та бажають всього доброго, кріпкого здоров'я і витривалості в праці для загального добра.

З цієї нагоди жертвуємо 100 дол. на Пресовий Фонд "Нашого Життя".

Вісті з Централі

МІЖОКРУЖНА КОНФЕРЕНЦІЯ КУЛЬТУРНО-ОСВІТНОЇ ТА МУЗЕЙНО—МИСТЕЦЬКОЇ РЕФЕРЕНТУР СУА

відбудеться 3-го березня 1990 р. в Нью Йорку.
Ліда Гладка, заступниця голови для справ культури, буде проводити конференцію культурно-освітньої референтури.

Ірина Руснак, музейно-мистецька референтка,

проводитиме конференцією музейно-мистецької референтури.

Участь беруть: Округи Нью Йорк, Нью Джерзі, Нова Англія.

Господарем конференції є Округа Нью Йорк.

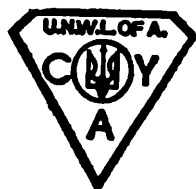
ПРОГРАМА:

ГОД. 10—1 ПОПОЛ.

Вступне слово та представлення доповідачів ...Ірина Руснак
Український Музей — це поміч Україні Стефа Гнатенко
Мистецька чи немистецька виставка Слава Геруляк
Народне й прикладне мистецтво у вихованні дітей Любов Волинець

ГОД. 2—5 ПОПОЛ.

Вступне слово та представлення доповідачів Ліда Гладка
Сучасна проза в Україні д-р Олександра Кисілевська-Ткач
Українська мова як основний чинник національного збереження д-р Іван Головінський
Як реалізувати культурно-освітню працю у Відділах СУА Христя Навроцька

100 ТИСЯЧНИЙ ФОНД ІМ. ОЛЕНИ ЛОТОЦЬКОЇ

В місяці грудні вплинуло:

78-ий Відділ СУА Вашингтон, Д.К.	250.00 дол.
28-ий Відділ СУА Ірвінгтон, Н.Дж.	100.00 дол.
93-ій Відділ СУА Гартфорд, Кон.	100.00 дол.
119-ий Відділ СУА Йонкерс, Н.Й.	100.00 дол.
Александра Різник Фляшінг, Н.Й.	25.00 дол.
В рубриці "Замість квітів і подяк"	20.00 дол.

Разом 595.00 дол.

Досі вплинуло **85.060.00 дол.**

Разом 85.655.00 дол.

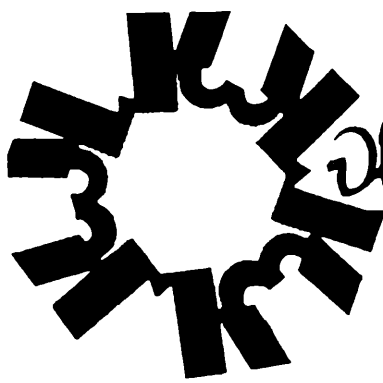
З нагоди 20-літнього Ювілею 102-го Відділу СУА в Індіані Євстахія Струтинська зложила 20.00 дол. на Фонд Олени Лотоцької.

ВІТАЄМО НОВИХ ЧЛЕНОК!

Управа 64-го Відділу СУА щиро вітає нових членок Відділу: Оксану Драй-Хмара Ашер, Віру Левицьку, Лярису Зелік, Наталію Соневицьку, Ярославу Стасюк.

17-ий Відділ СУА в Маямі вітає своїх нових членок — Мирославу Тершаковець та Людмилу Венгльовську.

КАЛЕНДАР СКОП Щонашого Щиття

Упорядкувала ХРИСТИНА ГОДІВ-ЮЗИЧ

США

Бостон

Ганна Михайленко, визначна українська дисидентка, котра відбула 8 років "ув'язнення" в психіатричній інституції, прибула 29 грудня 1989 року до Бостону для медичного обстеження та лікування.

КАНАДА

Торонто — Lignet Publication разом із Choonston Press в Канаді видали в кольорах дитячу книжку в українській мові "Котик Муркотик і його вірні друзі".

Книжку переклала Богданна Велигорська, а ілюстрації виконала Христина Сеньків. Переклад Timmy Kitten є виданий в 5 мовах — англійська, українська, французька, італійська і німецька. Книжечка призначена для дітей 4-7 років. Вона нараховує 28 сторінок та 12 кольорових ілюстрацій, була написана в англійській мові Dawn Abbs Lakink та перекладена на інші мови, ілюстрації виконані Христиною Сеньків є у всіх виданнях.

ВІСТІ З УКРАЇНИ

В інтерв'ю для Радіо Київ Анатолій ПІНЧУК, фахівець народної освіти УРСР сказав, що до 1987 року кількість учнів в українських школах Києва зменшувалась з року в рік.

Від 1988 року, вперше за довгий час, їхнє число зросло на 6 до 7 тисяч і продовжує зростати. Це справді радісна подія!

Повертання до української мови. На Україні відкрито понад 200 шкіл і 130 дошкільних дитячих закладів з українською мовою навчання і виховання. У нинішньому році їх число зростає ще на 200 шкіл і 500 дитячих садків.

Книжки, українською мовою вперше в цьому році перевищують випуск літератури російською мовою, тобто становитимуть 53 проценти загального обсягу книг.

В Україні вийшла книга нарисів "Шляхами чекістської долі". В книзі вперше із зразковою доклад-

ністю розкриті обставини знищення керівника УПА Романа Шухевича та інших.

Фільм про Григорія Сковороду — "Пізнай себе", зроблений на Київській студії ще в 1972 році, на решті вийшов на екрани після 17-річного лежання на полиці.

Місцевий відділ Народного Руху в Сумах своїми настирливими виступами й організацією змусив всеоюзне Міністерство хемічної промисловості припинити будівництво хемічного заводу з причини, що місто є перенасичене хемічними викидами. Не зважаючи на сильний опір — Рух вийшов переможцем.

Черкаси. Екологічна ситуація в Черкасах найгірша в Україні. Метеорологічні умови в регіоні такі, що протягом 200 днів в році немає вітру та всі викиди місцевих підприємств, особливо хемічних, падають на місто. Забрудження повітря в 24 рази перевищує норму. В 1989 році з 4.600 народжень в 920 немовлят спостережено серйозні ненормальності.

Видавництво "Музична Україна" готує до друку повне зібрання творів Б. Лятошинського у 24-ох томах. Його творчість та композиція відзначається великою жанровою розмаїтністю. Уже побачили світ перші томи. твори включають симфонії, симфонічні сюїти, увертюри, опери, концерти, камерні твори, кантати, хори, романси, мають сюди також увійти твори, які раніше не публікувалися.

Персонажі "Зачарованої Десни" у скульптурних виконаних у дереві постали перед відвідувачами Соницького літературно-меморіального музею Олександра ДОВЖЕНКА. Тридцять чотири фігури зображають маленького Сашка, його прабабку Марусину, діда Тарасевича і т.д.

"Любов моя — пісня" — так зветься новий фільм завершений на кіностудії імені О. Довженка. Автори сценарія поет Іван Драч та кіноактор Іван Миколайчук. Фільм цей про дорогоцінний скарб нашого народу — пісню і її творця композитора Миколу Лисенка. Тут показані роки навчання Лисенка в Ляпцігській консерваторії, в Петербурзі та у Києві. "Ми старались подати музичну спадщину великого маєстра у Хоровій, пісенній, і оркестровій творчості".

OUR LIFE

Monthly, published by Ukrainian National Women's League of America

Vol. XLVII

JANUARY 1990

Editor: Marta Baczynsky

CHRYSTOS RODYVSIA!

*To celebrate the Birth of Christ and with the advent of the New Year,
we extend our sincere greetings to:*

*President of WCFU, Jurij Shymko,
President of WFUWO, Dr. Maria Kwitkowsky,
Honorary Presidents of UNWLA, Lidia Burachynsky & Ivanna Rozankowsky,
Honorary members of UNWLA,
Members of UNWLA,
Leadership of RUKH in Ukraine,
Our fellow Ukrainians in Ukraine and throughout the world,
All people of good will.*

*Let the Newborn Jesus grant us our wishes and prayers; Let Him show us the way to our
highest aim on this earth — the freedom of our homeland and our people!*

The National Board
Ukrainian National Women's League of America

* * *

NEWS FROM HEADQUARTERS

New York, New Jersey and New England
Regional Councils of UNWLA
will sponsor a Three Region Conference
on the themes: Culture and Education;
Museum and Arts

The Conference will take place on March 31, 1990
at UNWLA headquarters:
108 Second Avenue, New York, NY 10003

Registration: 9 a.m. for two sessions

MUSEUM & THE ARTS SESSION OPENS AT 10 A.M.

1. Opening remarks and introduction of speakers:
Iryna Rusnak, Museum Chairman of UNWLA
2. Stefania Hnatenko — "Ukrainian Museum — help
for Ukraine"
3. Slava Gerulak — "An artistic or non-artistic
exhibit"

4. Lubow Wolynetz — "The role of folk and applied
art in the education of children and youth"
5. Questions and discussion period.
6. Morning session ends at 1 p.m.

CULTURE & EDUCATION CONFERENCE OPENS AT 2 P.M.

1. Opening remarks and introduction of speakers:
Lidia Hladky, Vice President, UNWLA, Cultural Chairman.
2. Dr. Oleksander Kysilevskyj-Tkach: "Contemporary
prose in Ukraine."
3. Dr. Ivan Holovinskyi: "The Ukrainian language as
the initial factor in the preservation of national identity."
4. Chrystyna Navrocky: "How to conduct cultural-
educational programs in branches of UNWLA."
5. Question and discussion period.
6. Afternoon session ends at 5 p.m.

US CALLS ON UN TO FOCUS ON WOMEN'S ISSUES (1,300)

(Excerpts: Juliette McLennan at General Assembly)

UNITED NATIONS — Women's rights and their role in economic life must be treated in economic development discussions throughout the United Nations system, says a US representative on women's issues.

Juliette McLennan, US representative to the United Nations Commission on the Status of Women, spoke at a UN General Assembly committee meeting in New York November 1.

She urged the commission of which she is a member to focus on practical problems such as illiteracy, inadequate health care and violence against women when it holds its annual meeting in Vienna beginning February 26, 1990.

Following are excerpts from McLennan's statement:

The Nairobi forward-looking strategies and the priority themes for 1990 have an underlying message. Before women can achieve equality, development, and peace, society must have choices available; and women must have equal power to make those choices. Women must have the legal right and the opportunity to participate in politics and in other decision-making roles; and they must be aware of those rights in order to claim them.

In 1920, the 19th Amendment to the Constitution of the United States gave women the right to vote. Although this amendment did not end discrimination against women, it did provide us with a voice. The more women who hold public office, the more responsive our political institutions will be to the necessary reforms that encourage equality of the sexes.

In our federal government, women hold two seats in the Senate, and 27 in the House of Representatives. In our state governments, women hold almost 16 percent of all seats, a figure that is four times greater than it was 20 years ago. And, women hold 12 percent of statewide elective offices. Although we have come a long way since the 19th Amendment was passed, we must not be content with our progress. We must continue to make inroads in achieving equality in political participation and decision-making.

While political rights are a necessary step in ensuring equal participation of women, they are not enough. No matter what stage of development a country is in, education is the key factor in every economic and social activity. Better education leads to better opportunities. Two-thirds of the illiterate persons in the world are women. In 1985, there were 500 million women who were unable to read or write. Only with education can we break the cycle of women's exclusion from being equal partners and beneficiaries of all that is due them. All women must be literate in order for them to have the

ability to access information that will help them and their families.

Throughout the world, women run 70 percent of all microenterprises. Women perform 60 percent of food production, processing, and marketing. Women's access to credit, to capital, and their right to own private property are tools to ensuring their partnership in the fruits of economic development. In many countries, women play an important role in commerce. However, there is much more that must be done. Economic development begins with a set of motivations that are concretely expressed in the right to own property and the ability of individuals to enjoy the fruits of their labor regardless of their gender. Government has a legitimate role to play in fostering the economic developing of women by protecting their economic, political and social rights....

In the United States, our Agency for International Development (USAID) has been a pioneer in recognizing the role of women in development. Since 1974, USAID has had an office to coordinate the integration of women in development. Its policy is predicated on the belief that this is an issue not solely of equity, but of overriding economic efficiency. Development which does not benefit all sectors of society is failed development. This policy governs all our development assistance programs.

USAID has recognized the important contributions women entrepreneurs can make to economic growth, when they have access to the resources to do so. It has identified women-owned and — operated enterprises as an important group that should be given access to at least 50 percent of the micro-enterprise assistance resources in credit, technical support, and training.

Likewise, the United States is committed to the integration of women in the economic development process. In 1988, my government passed into law the Women's Business Ownership Act, which authorized the establishment of long-term training and counseling centers for women business owners. Thirty percent of small businesses in the United States are owned by women, 46 percent of the American workforce is women; and women are opening small businesses at one and one-half times the rate of men.

As we have said on many occasions, the United States believes that women's issues deserve a high priority within the entire UN system. The problems associated with the development process should have the highest priority. Most of the world's women live in developing countries. While women in all countries, including mine, face numerous problems particular to

NOW THEY MAY REST IN PEACE...

Світлини із похоронів Василя Стуса, Юрія Литвина та Олександри Тихого в Києві 19 листопада 1989 р.

Photographs from the funeral of Wasyi Stus, Jurij Lytvyn and Oleksa Tychij, in Kiev, November 19, 1989.

On November 19, 1989 more than 30,000 Ukrainians joined in somber funeral ceremonies in Kiev to honor the memory of Wasyi Stus, Jurij Lytvyn and Oleksa Tychij. The longtime intervention of their families and many Ukrainians organizations culminated in permission to bring the remains of the three warriors for the freedom of Ukraine to be laid in the bosom of their beloved land. Officiating at the ceremonies were clergy from the Ukrainian Catholic and Orthodox Churches.

Wasyi Stus was born in 1938 in the village of Rach-

nivka, in the Vinnytsia region of Ukraine. His studies led him to become a teacher, a journalist, a writer. And then, many year of Gulag. In September 1985 he died, imprisoned.

The tragic fate of Wasyi Stus mirrors in many ways the fate of his spiritual teacher Taras Shevchenko. Both died on foreign soil when both were 47 years old. The legacy of both is their unfailing love of their homeland and their people.

Cont. US CALLS...

their gender, as a rule, those confronting women in developing countries are often a matter of life and death. The problems of women in developed countries should not be ignored, but, in an era of scarce UN resources, the CSW (Commission on the Status of Women) should concentrate on the most serious and pressing problems facing the largest number of women and address those problems in a meaningful way.

The impact of the global economic situation has common manifestations. While addressing regional and national concerns we must not lose sight of the global commonality of issues facing women such as the increasing number of women in poverty, and the ever-increasing number of households headed solely by women.

As women comprise over half of the world's population and perform two-thirds of the world's work, my government believes that is essential to include women's

issues in the discussion of economic development throughout the US system.

All concerned delegations must go to Vienna prepared to encounter head-on those problems that denigrate the lives of women. We should set aside issues that divide us. We can argue our countries' political views in other forms. We must let the Commission on the Status of Women concentrate on the fundamental needs of women. Mr. Chairman, my delegation encourages the CSW to focus its attention on practical solutions to problems facing women. Solving the problems of drug abuse and its impact on women and their families, female illiteracy, inadequate health care, violence against women, and women's limited access to economic markets are all necessary in order to achieve women's full participation in the political and economic life and the development of our respective countries.

At the CSW, there should be a constant dialogue

UKRAINIAN MUSEUM BENEFIT

Group photo — Museum Benefit. Parma, Ohio

Standing, L to R — Dozia Krislaty, Lida Pawlyshyn, Iwanna Skarupa, Edith Morozynsky, Luba Miahky, Nadia Deychakivsky, Luba Bodnar.

Front Row, L to R — Helen Martyniuk, Luba Darmochwal, Chairman, Stephanie Hnatenko (Main Speaker), Irene Swystun, President of Ohio Regional Council

In the December 1989 issue of *OUR LIFE*, (page 27) the "Ukrainian Museum Benefit" sponsored by the Ohio Regional Council of UNWLA and St. Pokrova Ukrainian Catholic Church was described for the readers in a

Cont. US CALLS...

between developed and developing countries. We must cooperate with and learn from each other, and we should share our experiences in order to find solutions to the problems of rural and urban women and women in the developing, as well as the developed, nations.

The resolutions we introduce should be simple, straightforward, clear statements. They should provide meaningful recommendations to our government and the UN system for improving the status of women.

All of us — East, West, North, South — must make a concerted effort to focus on issues of pressing concern to the majority of the world's women. We have a great opportunity to put aside political differences that divide us and to work together to benefit women of every country. I feel confident that we are up to the challenge and that we will seize this opportunity to continue our progress in improving the status of women throughout the world.

*At podium — Rev. Ivan Tylawsky, Ph.D.
— Pastor of St. Pokrova*

Miss Oksana Lassowsky, pianist

lively and interesting article by Mary L. Thatcher and Edith Morozynsky. Unfortunately, photographs depicting the event were not included.

We apologize to both sponsoring organizations and to all present for this error. We offer the photographs in this issue.

Editor, OUR LIFE

Портрет дружини 1972 р., папір, темпера.
Portrait of Wife 1972, tempera on paper.

On February 17, 1990 the paintings and drawings of Ukrainian artist Valerij Hnatenko will be exhibited at the Ukrainian Museum in New York City.

"Valerij Hnatenko died when he was 40 years old. Through his life he never had a personal exhibition of his work. We lost an unusual talent which we did not have the opportunity to recognize. Today, experts declare that in his work there is a definite statement of life without compromises. On the 16th of March he would have been 41 years old. Someone brought flowers into the exhibition gallery and placed them on the table near the visitor's book. These flowers are much too late, as is the his exhibit."

(from "Leninska Molod" , March 26, 1988;
Translated from Ukrainian)

Із серії "Пейзажі з Либохори", 1984 р.,
папір, вугілля.
Landscapes of Lybochora, 1984, charcoal
on paper.

ЩО ЧИТАТИ?

Франц Кафка, *Оповідання*, у перекладі Івана Кошелівця. Сучасність, 1989.

До цього видання увійшли 22 оповідання Франца Кафки, як з публікованого за його життя, так і з посмертної спадщини.

Франц Кафка є однією із головних постатей в літературі Заходу 20-го століття. Його літературні новаторства і досягнення стали ключем до вивчення літератури нашої ери. Як зазначив сам перекладач, "популярність Кафки особливо зросла по Другій світовій війні, коли виявилось, що аж три новочасні течії в літературі визнали його за свого попередника: експресіоністи, сюрреалісти і екзистенціалісти".

Кафка був противником як натуралізму так і реалізму в літературі. Він витворив стиль в якому читач переживає всякі події неначе уві сні. Світові критики називали Кафку пророком відчуження, фрейдівського почуття вини, екзистенціалістичного неспокою і трагікомічного провалу даремних людських пошуків за справедливістю та за здійсненням духових ідеалів. Твори Кафки стало перевидаються на різні мови світу і стало широко інтерпретуються на різні лади.

Романи Кафки, подібно як і його переживання, були фрагментарні і часто недокінчені. Одне з його найбільш знаних оповідань, *Перетворення* (також знане як *Метаморфоза*), в якому молодий Грегор Замза одного дня прокидається перетворений з людини на величезну і гидку комаху, це клясична алегорія про людину ізольовану від суспільства, покинуту і забуту, але рівночасно десь у віддалі є двері для виходу, які, хай забльоквані, дають відчуття того зовнішнього світу, від якого людина є відокремлена.

Кафка знаний за свою неперевершену оригінальність як новатор творчих засобів. Дуже мало з його творів було друковано за його життя. Перші три його романи, *Замок*, *Процес* і *Америка*, за Максом Бродом, найближчим приятелем Кафки, це "трилогія самотності". Як і всі інші його твори, вони віддзеркалюють в глибоко релігійному сенсі трагедію і патос людської ізоляції і безвихідності.

Кафка помер в 1924 році, на 41-му році життя, від туберкульозу. За інформаціями Кошелівця, "в УРСР Кафка з причин, які важко пояснити, заборонений. Ще будучи редактором "Всесвіту" Олекса

НОВИЙ РІК

— Іду на вас!...
В пелюшці ще і босий,
Кричить іде пискливо Рік Новий.
— Іду від вас!...
Рече притихшим басом
Утомлено і змуджено — старий.

— Вже маю досить! —
Каже з гіркотою.
— Нічого я вас, люди, не навчив!
Не впоратись з такою глупотою
нікому... Час мені, щоб відпочив...

Давав я вам пригоди і нагоди,
І літо, зиму, осінь і весну, —
Але — що з того! Хто вже вам догодить?
І на кого — скидаєте вину,

за те, що ви — з амбіції, чи з дуру,
нічого не зуміли досягнуть!...
Іду від вас!
І Рік оцей похмурий,
Старатимусь найшвидше позабутись!

Іду на вас!
Захлистується жваво
Новісінький, ще рожевенький Рік.
— Я зміню все! Я — зроблю все на славу!
На це у мене цілий рік!

Я вас навчу єднатись і любити!...
— Наївний ти! — зітхає Рік Старий.
— Та ж людство не потрапили змінити
сотки років!.. Чи ж змінить їх — Новий?...

Зоя Козум

Полторацький надрукував у цьому журналі маленький фрагмент з Кафки, додавши до нього редакційну примітку, що в українській літературі цей письменник непотрібний".

Іван Кошелівець, літературознавець і критик, збагатив українського читача вже неодним перекладом — з російської, білоруської, французької та німецької мов. Оцей найновіший його дар для українського читача, так фахово і майстерно переложений з німецького, що читаючи Кафку перший раз і будучи фахівцем у цьому ділі, я не можу собі уявити цих надзвичайно інтригуючих оповідань будь-якою іншою мовою. Оповідання ці створюють такий могутній настрій і примушують до такого безмежного зосередження, що тяжко повірити, що це не оригінали. Разом з тим читаються легко і, як звичайно у Кошелівця, мова його розкішна — витончено красива і легко зрозуміла. Читання цих оповідань у перекладі Івана Кошелівця, це велика естетична приємність і кожний читач може вбачати у них свої власні переживання або спостереження і по-своєму їх розуміти.

Надія Дейчаківська

КНИЖЕЧКА—МОЛИТОВНИК

Леся Храплива-Щур, Слуга Божий Андрій Шептицький, Митрополит Києво-Галицький, Мюнхен, "Логос" 1989 р. 32 стор.

Письменниця Леся Храплива, знана широкою читацької публіці в Україні і в діаспорі як авторка немалої кількості літературних творів різного жанру, подарувала нам тепер новий твір про одного з найвизначніших синів України ХХ століття. За її словами це — "Віршований життєпис і примітки на пошанування пам'яті Святця із Свято-Юрської гори у 45-ліття його смерті." А втім, книжечка важлива не тільки як згадка в 45-ліття смерті Митрополита, але також з уваги на беатифікаційний процес, що започаткований 1955 року, триває вже 34 роки. Чи не час уже подумати про щасливе його закінчення?

Книжечка складається з трьох частин, а саме: Молитва, Віршований життєпис, Пояснення. З рядків життєпису з'являється величава постать Митрополита. Життя його проходить у боротьбі під знаком-символом, чи як пише Леся Храплива: "...у бою, аж до смерті, зустрічаються: Юрій, гад". На історичному тлі невеликими "мазками" поетичної сили слова авторка зуміла накреслити просторово і часово не легкі шляхи життя великого Митрополита, зуміла понад-часово воскресити духовість цього велетня розуму, серця, жертви і служби для України. Він бо нащадок старинного, з

княжих часів, українського аристократичного роду, з найвищими дипломами науки в наших часах, розбудовував духові скарби, всесторонньо, на рідних землях України, а також огорнув своєю опікою всі відірвані вітки нашого народу, розкинені по далеких країнах світа. У жорстоких часах жахливих воєнних подій стояв Він завжди в обороні Людини, як такої:

*"За жидів, християн, за Людину
Кинув виклик катам: "Не вбивай!"*

За розміром малий, цей твір сповнений такими картинами, що не один зі старших читачів побачить себе біля Святця, в Соборі, на святі "Українська Молодь Христові", а то й на "Соколі", "Вмів бо Добрий Дідусь пригорнути Біля ватри малих пластунів". Постійно будував Він святиню Духа на всіх просторах, у всякому часі, з візією відродження нашої держави і церкви:

*"Наша церква у славі воскресне
Схід осинить знаменням хреста."*

А ми тепер з авторкою трудімся і молимося,
*"Щоб Святим і Прославленим скоро
Засіяв Він на радість усім."*

Краса поетичної мови, багатства фактів у прозовій частині скріплює нас духово, підносить нашу віру, це бо особливо важливе, бо як каже Михайло Осадчий: "...кріпко знай одно: Що коли ти віриш в чудо, То збувається воно!" Спасибі письменниці Лесі Храпливій-Щур за її подарунок.

Ле. К.

"СВІТЛО ЗІ СХОДУ"

Театральна постановка "Світло зі Сходу" включає твори Тараса Шевченка, Павла Тичини й Лесю Курбаса. Елен Стюарт — творець і керівник модерного театру Ля-Мама в Нью-Йорку, прийняла пропозицію постановки, яка відбудеться 9-го й 10-го березня 1990 р., якраз у Шевченківські роковини.

Театральну постановку ставить Вірляна Ткач — директор і перекладач.

Тло постановки становитиме подорож режисера Леся Курбаса по Україні з групою акторів з Києва в 1920-21 рр.

Подорож Л. Курбаса була зворотним пунктом у його творчих постановках на сцені. В постановці будуть використані вїмки із щоденника Леся Курбаса, які становлять історичні дані а також служать символами творчості й мистецтва.

Вірляна спеціально зацікавлена ідеєю, щоб слово — мова становили звуковий ефект у постановці. Вона плянує уживати живе слово і записане на магнетофонній стрічці в українському оригіналі і в англійському перекладі.

Вірляна Ткач говорить:

"Думка створити цю постановку зродилася ще минулої весни, коли я розробляла плян праці для студентів театральної лабораторії Літньої Школи при Гарвардським Університеті. Там я, вперше поставила вірш Шевченка засобами театрального мистецтва. В першу чергу я хотіла, щоб студенти вжилися в ідеї Курбаса і його постановку віршів Шевченка. Але в процесі праці ми створили новий підхід до получення поезії і театру. Це мене так захопи-

ло, що я рішила створити цілий театральний вечір базований на віршах та прозі.

Мене спеціально зацікавило вживання мовного тексту як звукового супроводу. Я рішила вжити і українські тексти і англійські переклади в цій постановці. Я думаю, що таке ужиття обох мов поширить сприйняття віршів. Переклади з української мови є мого авторства при співпраці з американською письменницею Вандою Фипс".

I.X.C.

ГОЛОВНА УПРАВА СОЮЗУ УКРАЇНОК АМЕРИКИ
подає до відома своїм членам, що

ПРОГОЛОШЕНО **МЕДИЧНИЙ ФОНД ДОПОМОГИ** **ДІТЯМ І МОЛОДІ В УКРАЇНІ**

які потерпіли від нуклеарного вибуху в Чорнобилі

як також

ФОНД СУСПІЛЬНОЇ ОПІКИ **ДОПОМОГИ УКРАЇНІ**

Відділи СУА переводитимуть збірку на повищі цілі на листи, що їх одержали від Екзекутиви СУА.

Союз Українок Америки співпрацює із Загально-Громадським Комітетом, відпоручником якого є проф. Тарас Гунчак.

Головна Управа СУА

КУРС УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ В РОЧЕСТЕРІ, Н.Й.

Для відзначення Року української мови Округа Північного Нью-Йорку зорганізувала курс української мови.

Заклик голови СУА Марії Савчак, на Окружному З'їзді в Боффало 9 квітня 1989 р. став поштовхом до інтензивного діяння. До праці приступила Округа й Осередок Української Спадщини "Мозаїка" — подано оголошення і повідомлення в церковних бюлетенях і по радіо на українській авдіції. Інформативні сходили 19-го червня 1989 р. зібрали несподівано велике число заінтересованих. 10-го липня 1989 р. відбулася перша лекція. Зацікавлені навчанням є люди різного віку і з різних угруповань української громади; представники першого і другого покоління, які не знають української мови, такі, що знали мову кільканадцять літ тому, але через невживання, її забули. Навіть є такі, що прибули по Другій світовій війні, знали мову, але відійшли від української громади та в чужому довікллі затратили її знання. Вік учнів — від 19-75 років. Вписалося 38 учасників, яких поділено на групи відносно знання і зацікавлення. Інструкторами є сім членок 47-го Відділу СУА, а від Осередку Спадщини мгр Мирон Руснак. Лекції відбуваються вечорами по дві години в тиждень. Підручники: "Слово Рідне" Софії Гаєвської, "Буквар" Марії Дейко, частинно використовується "Modern Ukrainian" проф. Асі Гумецької і її стрічки. Відвідування постійне, поступи успішні. На лекціях присутні вивчають не тільки підставове знання мови, але звертається увагу на історію України і географію, культуру, а також на події, що відбуваються тепер в Україні.

Учні платять тільки за книжки, кошти навчальних матеріалів оплачує Осередок "Мозаїка".

Заплатою для вчителів є признання і позитивні висліди праці.

*На підставі звіту голови Округу
Марії Крамарчук на засіданні Головної
Управи 11-12 листопада 1989 р.*

ЗОЛОТІ ДУМКИ

На питання "як мається" — українець відповідає, що йому бракує, де його болить, а американець на "how are you" відповідає "I'm fine": "Нічого мені не бракує, я добре себе почуваю. Я здоровий як тільки можу бути.

У мене артрит в обох колінах мій пульс є слабкий і моя кров рідка, але я є в дуже добромому стані.

я думаю, що моя печінка трохи не домагає, я маю жажливі болі в хребті, я не дочуваю і мій зір послаб, майже все не так, але я себе дуже добре почуваю в такому стані, як є.

ДІТИ МАЙБУТНОСТІ

Минуло 10 років як в 1979 р. проголошено Міжнародний Рік Дитини, в рамках якого діяла Світова Комісія Року Української Дитини. Головними напрямними була оборона дитини в Україні та виявлення перед світом її дискримінації.

СУА видав брошуру (три наклади), яку розповсюджено серед неукраїнського світу: в Об'єднаних Націях, Національній Раді Жінок, при різних нагодах серед чужинців.

Під гаслом "Українська дитина — скарб народу" опрацьовано програму в трьох аспектах: а) приятельський — будьмо друзями, б) освітній — кожна українська дитина плекає рідну мову і в) дитина в потребі.

До першого клича видано листівку, яка служила для переписки дітей в цілому світі.

Для другого опрацьовано доповіді для батьків, де підкреслено, що вдома мусить панувати українська мова.

Для зреалізування допомоги дітям Українська Світова Комісія видала жетони для усіх країн, де є українські поселення, з розпродажу яких ішла допомога дітям.

Зложилось так, що цілою акцією року — а згодом декади української дитини — займалися майже виключно жіночі організації. Чи наші діти мають тільки матерів?

Як вже сказано, рік перетворився в декаду і саме у тій декаді сталася найбільша трагедія для українських дітей — ЧОРНОБИЛЬ.

Яке щастя, що можна тим жертвам тепер хоч трохи допомогти.

Між давніми паперами знайшла я думку канадських — неукраїнських дітей, які відповідали на питання, що світ зараз потребує? і чи є вони актуальні тепер?

Діти майбутности

Дивись довкруги і що бачиш, крім болю і смутку?... Чи ти бачиш надію для дітей майбутности?

Торкайся довіклля, — що ти відчуваєш крім ненависти і напруги? Чи ти віриш у мир для дітей майбутности? Слухай кругом себе, — що ти чуєш крім плачу і прохань?

Чи ти чуєш сміх дітей майбутности? Дивись, дотикай, слухай і співчувай їм, нашим дітям майбутности.

ХРИСТЯ НАВРОЦЬКА

Я мушу мати вкладки в черевиках, бо інакше не можу ходити, терплю на безсонницю зоночі, вранці не маю пам'яті і крутиться мені голова і живу на аспирині, але я в дуже добромому стані, який є." Наука з того така, що для тих, що досягли певного віку, краще сказати з усмішкою: "я себе добре почуваю", ніж признатися до стану, в якому вони є.

Х.Н.

КВІТКА СПІВАЄ ЗНОВУ!

Довго очікувана друга збірка народних пісень Квітки Цісик появилася під фірмою KMC Records Co у формі касеток і компактного диску "СД" під наголовком КВІТКА — ДВА КОЛЬОРИ.

Цей музичний випуск сполучує традиційні романтичні народні пісні з модерними любовними піснями наших народних композиторів і тому він промовляє до всіх поколінь, старших, молодших і наймолодших піснями: "Ой не світи місяченьку", "Тече річка невеличка", "Коломийка", а також новішими "Я піду в далекі гори" В. Івасюка, "Де ти тепер" і "Два кольори".

Всіх 15 пісень платівки опрацював музично композитор Джек Кортнер високо по мистецьки й оригінально.

Чудовий голос Квітки супроводжує велика оркестра, складена з найкращих нью-йоркських камерних музик, а її сестра Марія Цісик при фортепіані.

КВІТКА — ДВА КОЛЬОРИ є першим українським альбомом досконало технічно записаним на найновіших апаратах звукозапису "Digitally recorded" в студії Clinton Recording Studios, Inc., де співали для своїх платівок славні американські співаки Пласідо Домінго, Вітней Гюстон, Даяна Рос та інші.

Альбом випродукував і технічно оформив добре знайомий інженер Ед Рак.

Нова платівка Квітки є продовженням першого альбому — "КВІТКА", який здобув чотири перші нагороди на Музичному Фестивалі в Едмонтоні, Канада, в 1988 році. Перше місце як "Найбільше люблена співачка", "Найбільш популярна платівка", "Неперевершена продукція" і "Найкраще опрацьована нетанцювальна українська народна пісня".

Квітка, дочка покійного Володимира Цісика, широковідомого і шанованого скрипаля — мистця і вчителя, почала свій музичний досвід уже від дитинства, виростаючи в атмосфері українського суспільства в Нью-Йорку.

Вона вшановує всіх людей, які постійно борються за людські права. Їм, а також поривам нескореного українського духа і його безнастанним змаганням, вона присвячує свою нову платівку. "Бажаю, щоби українці в цілому світі гордилися високоякісною продукцією цієї збірки," — сказала Квітка, — "в цей спосіб я через мою індивідуальну інтерпретацію висловлюю любов і пошану до багатой музичної спадщини, на якій мене виховано".

Від багатьох років Квітка професійно працює для оголошень на телевізорі і по радіо; всюди зазначає своє українське походження.

Одне з добре знайомих найновіших оголошень — це Ford Motor Company's "Have you driven a Ford lately?", де не тільки записаний її голос, але вона також виступає перед телевізійною камерою. Це оголошення є дуже популярне в стеях Арізони, Невади і Кольорадо. На нього відгукнулося багато американців, замовляючи першу і другу платівку Квітки. Не розуміючи української мови, вони пишуть листи, повні захоплення нашою музикою і голосом співачки. Квітка також співала на концерті Карлі Саймон, що був записаний на фільм у Мартас Виніард і брала участь в програмі NBC's "Sunday Night".

Робиться серйозні старання офіційно переслати КВІТКА — ДВА КОЛЬОРИ на Україну, щоби і там почули її голос, щоби і там знали про її любов до рідної української музики.

КВІТКА — ДВА КОЛЬОРИ — касети в ціні 10.98 дол. компактний диск в ціні 15.98 дол. можна замовити через компанію ЄВШАН, купити в українських місцевих крамницях, або набути, висилаючи чек до:

KMC RECORDS CORP.
76 Minuteman Road,
Ridgefield, CT 06877

ПОДЯКА

Дякуємо паням **Марії Одежинській** і **Тамарі Рац**, за приїзд на Загальні Збори нашого Відділу і замість звороту коштів подорожі складаємо 25.00 дол. на Пресовий Фонд журналу "Наше Життя",

54-ий Відділ СУА, Вільмінгтон, Дел.

Складаю сердечну подяку **п.п. Євгенії Зелінській** і **Євгенії Костюк** за поміч під час моєї хвороби, з вдячності пересилаю 80.00 дол. на Медичний Фонд СУА, та 10.00 дол. на Пресовий Фонд "Н.Ж.",

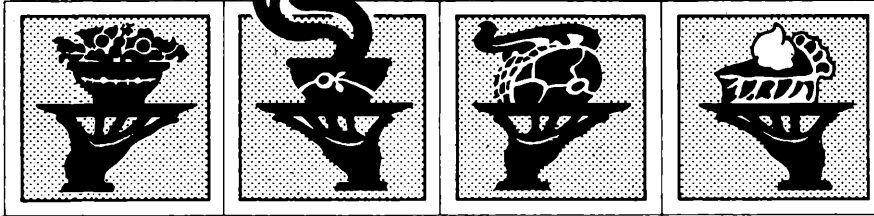
Неоніля Клш.

Третього грудня 1989 р. на запрошення 21-го Відділу СУА в Брукліні **Христя Навроцька** доповідала про свої вражіння із подорожі в Україну, ілюструючи їх чудовими прозірками. Управа і членки 21-го Відділу дякують п. Христі, яка свій гонорар в сумі 50.00 дол. передає потерпілим дітям Чорнобиля,

21-ий Відділ СУА в Брукліні

наше харчування

ХРИСТЯ НАВРОЦЬКА

З новим роком усі взаємно бажають собі кріпкого здоров'я, але щоби бути здоровим треба правильно відживлятися. Одним з продуктів, які є здорові, це курятина. Часто чуємо: "мені курка вже переїлася" або "чоловік може їсти тільки курятину — думаю, що вже дістаю крила". Тому подаємо приписи дещо відмінні на дуже смачні страви з курятини.

ПЕЧЕНІ КУРЯЧІ ГРУДИНКИ

- 6** половинок курячих грудинок, без костей і шкіри
- часникова сіль, або порошкований часник і тоді трохи соли**
- 1/4 фунта масла або маргарини — стопити**
- 1** ложечка солодкої паприки
- 3** ложки цитринового соку
- 1** горнятко квасної сметани
- 1/4** горнятка "sherry"
- 2-4-унцові баньки печериць — відцідити** (mushrooms, stems & pieces) як хто любить — **1/4** ложечки бразилійського перцю (saueppe)

Піч нагріти до 375°.

Посипати курятину часниковою сіллю. Змішати стоплене масло, паприку, цитриновий сік, помастити курячі грудинки і вкласти до огнетривалого посуду, накрити алюмінійовим папером, з якого зробити якби шатро. Пекти 30 хвилин, поливаючи рештою товщу з цитриною, аж буде м'яке.

В місці змішати квасну сметану, "sherry", печериці і евент. бразилійський перець і вилити на курятину в останні 15 хвилин печення. Подавати з рижом.

ЗАВИВАНІ КУРЯЧІ ГРУДИНКИ (chicken cordon blue)

- 4** половинки курячих грудинок
- 4** тонкі шматки шинки (sl ices)
- 1/4** горнятка борошна (муки)
- сіль**
- 1/4** ложечки перцю
- 1** яйце — легко вбите
- 1/4** горнятка тертої булки
- 3** ложки олії
- 3** ложки масла або маргарини

Курячі грудинки потовкти і накласти на них шматок шинки і шматок сира. Звинути і спняти зубочисткою. Обкачати в борошні, змішаному зі сіллю і перцем. Вкласти до розколюченого яйця і опісля в терту булку. Смажити на товщі, обертаючи 10 хвилин. Додати трохи води, накрити і смажити на легкому вогні ще 20 хвилин, щоби курятина була м'яка.

КУРЯЧІ ГРУДИНКИ З КАБАЧКОМ І СИРОМ

- 4** половинки курячих грудинок, без костей і шкіри
- 6** ложок олії — поділити
- 1** середня цибуля, посікти
- 1** зубок часнику — роздушений
- 2** 10¼ унцеві баньки помідорового пюре
- сіль до смаку**
- 1/4** ложечки перцю
- 1/3** ложечки меленого орегано [не коначно]
- 1** яйце — легко вбите
- 1/4** горнятка тертої булки
- 1/4 + 3** ложки тертого пармезану
- 8** унцій сиру "mozzarella" порізаного на тонкі шматки
- 1** фунт кабачків порізаних на тонкі шматки (zucchini)

В ринці розігріти 3 ложки олії, додати цибулю і часник і варити 5 хвилин, щоби цибуля була прозора. Додати помідорове пюре, сіль і перець (евент. орегано) замішати, накрити і варити на дуже легкому вогні 1/2 години. Приготовити яйце, терту булку і 1/4 горнятка тертого пармезану змішати разом. Вкладати грудинки в яйце та опісля в булку з пармезаном. У великій пательні розігріти 3 ложки олії і смажити, обертаючи на всі сторони 8-10 хвилин. Вкласти гру-

динки до огнетривалого посуду, полити половиною помідорової підливи, на те накласти половину сира "mozzarella". Накласти кабачки. Знову полити рештою помідорової підливи і накласти решту шматків сиру і посипати 3-ма ложками пармезану. Пекти в печі на 375 — 30 хвилин.

ЗАПІКАНА КУРКА ЗІ СИРОМ І КВІТНОЮ КАПУСТОЮ

- 1** цибуля нарізана в тонькі кружки
- 1/2** зеленого перцю — посікти
- 1/3** горнятка салери, порізати досить дрібно
- 3** ложки масла або маргарини
- 3** ложки борошна
- 2** горнятка молока
- 2** моркви тонко нарізані
- 1** ложка січеної петрушки (може бути суха)
- 2** горнятка вареної курятини, нарізаної в кубики
- сіль і перець до смаку**
- 1/2** ложечки солодкої паприки
- 1** мала квітна капуста (калафіор) поділена на китички і підварена
- 1/2** фунта швейцарського сира нарізаного в шматки

Тушкувати цибулю, зелений перець і селеру на маслі щоби зм'якли. Змішати борошно з молоком і додати до цибулі. Варити, щоби згусло. Додати моркву, петрушку і курятину нарізану в кубики та сіль, перець і паприку. Варити, щоби "моргало" 15 хвилин. Додати квітну капусту. Все разом влити до огнетривалого посуду і накласти зверху шматки швейцарського сиру. Пекти в печі нагрітій до 350° — 15-20 хвилин, щоби сир стопився.

ЮВІЛЕЙ 22-ГО ВІДДІЛУ СУА В ЧІКАГО

День 22-го жовтня був осінній, але ясноблакитний і погідний, такий, який годився для відзначення пропам'ятної річниці — 40-ліття існування 22-го Відділу СУА в Чикаго.

Святкування почалися молебнем у наміренні Відділу, який відправив в 12 год. парох катедри св.о. Миколая о. кри-

Молебен у Катедрі св. Миколая. Хорунжі зліва: Стефанія Форович, Марія Васько, Ольга Забродська.

Memorial Mass in Cathedral of St. Mykolay. Flag bearers: fr. I.: Stefania Forovyeh, Maria Vasko, Olha Zabrodskia.

лошанин Володимир Климчук. він привітав присутніх членок і хорунжих із прапором СУА, та просив Божого благословення для дальшої їх праці. Згодом членки і численно прибулі гості перейшли до залі Культурного Осередку при соборі свв. Володимира і Ольги, де відбувся бенкет. Уже при вході на залю відчувався піднесений настрій, чепурно видані програмки, столики прибрані китичками біло-рожевих гвоздиків, темносинє тло на фронтівій стіні, де чітко відбивалася блакитножовта емблема СУА, внизу сніп розсипаних жовтих осінніх квітів — усе гармонізувало зі собою як одна естетична цілість. Гості гуторили, обмінювалися думками і займали зарезервовані місця.

В 1-ій годині — голова 22-го Відділу, Ольга Мартинюк, привітала присутніх ювіляток і гостей, передаючи привіт

хворим і неprisутнім членкам, та попросила до ведення програми Люсю Самбірську, яка вміло вела дальшу частину ювілейних святкувань. Започатковано їх внесенням прапора СУА та відспіванням гімну СУА у виконанні музичного тріо "Пісня" 29-го Відділу СУА, який підхопила уся зала. О. митрат Маріян Бутринський, як господар Культурного Осередку, щиро вітав усіх ювіляток і гостей та провів спільну молитву "Отче Наш".

Полуденок пройшов у приємному настрою, смачні страви, святково одягнені гості, цікавий обмін думками створювали теплу атмосферу. Ведуча програмою відчитала імена усіх членок Відділу, яких під цю пору нараховується 80, а присутні грімким "многолїтствієм" привітали їх із 40-літнім ювілеєм. Під час полуденку представлено почесних гостей та відчитано наспілі привіти від громадських установ: церковних, фінансових, релїгійних, від жіночих організацій та Відділів СУА, в англїйській мові наспів привіт від іллінойського губернатора Джеймса Тампсона, в якому він висловив признання українській жінці за жертвенну працю для збереження релїгійного духа і рідної культури.

Слово про 22-ий Відділ сказала Іванна Горчинська. Вона коротко зупинилася на початках жіночого руху на Україні, з'ясувала стан еміграції і потребу створення жіночої організації на базі рівноправності членок, без різниці на освіту, релїгійні чи політичні переконання. Вона коротко подала історію Відділу від часу його заснування в 1949 р. І так, праця суспільної опіки спрямована була на поміч найбільше потребуючим: у Бразилії, Аргентині, Парагваю, Польщі, у грошевій формі, висилками пачок з одїжею, шкільним приладдям для дітей, фундацією стипендій студентам, помочі бабусям, відвідинами хворих і самїтних. Культурно-освітна і імпрезова секція дбала про реферати на кожних сходинах, влаштовувала річні, успішні "Вишивані Вечорниці" (ведення яких опіся передала 101-му Відділові СУА), заснували свій власний хор рв 1959 р. під диригентурою проф. Яримовича, організували вокально-розвагові вечори, та літературні вечори, які втішалися признанням чикагської громади. Важливим виявом діяльності Відділу було і надалі лишилося щорічне влаштування "Українського Рїздва" в Музею Науки і Промислу, в рамках рїздвяного фкстивалю "Рїздво кругом світу" з участю представників 42-ох народів, яке Відділ веде від 1952 р. Ялінка, прибрана прикрасами виконаними членками на зразках народнього мистецтва, рїздвяна програма, вміло ведена в українській та англїйській мові, при великій участі своєї і неукраїнської публіки, являється чи не одинокою репрезентацією нашої культури серед англомовного світу. Відділ співпрацює із місцевим Українським Національним Музеєм, має свою власну бібліотеку та дає щотижневі свої власні передачі на радіовисиланні пп. Люсі і Степана Самбірських. Закінчучоци слово, Іванна Горчинська згадала про нові прояви відродження у нашій батьківщині, про потребу нашої уваги та помочі України та просила Божого благословення на дальшу успішну працю Відділу. Із членок-засновниць присутніми на залі були: Надя Дзидзан, Ольга Забродська, Анізія Струц, Анастазія Хариш, Дося Хоркава.

Слїдуючим промовцем була голова чикагської Округи і почесна голова 22-го Відділу, Анастазія Хариш. У своєму слові вона начеркнула процес формування Союзу Українок Америки на тлі колишньої еміграції США, його початкові труднощі і послїдовний зріст. Вклад праці жінок, об'єднаних в СУА, помітний сьгодні у всіх громадянських і церковних установах, вказує на незмарнований вислїд їх довголїтньої праці. За прикладом жінки-матері в Україні, за-

кликала до дальших спільних зусиль для збереження української родини, віри та культури.

Любослава Шандра, почесна голова Округи Чікаго, привітала членок із їх 40-літнім ювілеем та пісумувала висліди їх праці, згадуючи, що саме 22-ий Відділ був співосновником Округної Управи СУА в Чікаго. Бажаючи успіхів у майбутньому, підчеркнула нові завдання жіноцтва в діаспорі, поміч Україні в потребі.

Опісля ведуча програмою попросила до слова почесну гостю, голову СУА Марію Савчак. У продуманій, промові вона розказала про пройдений шлях жіночого руху СУА, його вагомий вклад і жертвенність на громадські і церковні цілі, світла і тіні, як — розпорощення родин, втрата почуття спільноти і охоти до дальшої громадської праці. Звернулася до присутніх на залі нечленок із закликом вступати в ряди СУА, щоб доповнити прогалину сприченену відходом других. 22-ий Відділ, як одна із цеглин всецілого жіночого руху СУА, є запорукою його дальшого існування, із завданням передачі ідеалів молодшому поколінню. У заключному слові звернулася із гарячим закликом до присутніх жінок бути готовим, як зорганізована спільнота СУА, допомогти Україні в її сьогоднішніх змаганнях до відродження. Від головної Управи СУА вручила на руки голови 22-го Відділу Олі Мартинюк почесну грамоту, як признання за прикладну і жертвенну працю.

Усі заторкнені у промовах проблеми і питання були подані цікаво і можна було завважити на залі поживлену дискусію. Слідуючою точкою було відзначення заслуженого члена Відділу за їх довголітню працю. Викликані головою 22-го Відділу поодинокі союзнянки, підходили до подіюм де одержували мистецько оформлені почесні грамоти. Ними були: Ліна Басюк, Леонтія Боднарук, Іванна Горчинська, Надя Дзидзан, Ольга Забродська, Соломія Кавка, Ольга Мартинюк, Ангеліна Самбірська, Марія Семків, Анізія Струц, Дозя Хоркава.

Дальше слідувала мистецька частина у виконанні членок 29-го Відділу СУА: мистецьке читання — Галина Грушецька, вокальний виступ тріо "Пісня" у складі: Галина Грушецька, Наталка Масник, Віра Джулинська, при фортеп'яні Ліда Кассараба. Барвіста вишивка, стилева ноша, мистецьке виконання викликало признання публіки.

Пам'ятні слова Симоненка: "Все на світі можна вибрати синому..." примусили неодного слухача до задуми.

У дружній, родинній атмосфері час минав скоро, програма святкувань наближалася до кінця. Голова ювілейного комітету Евстахія Струтинська у заключному слові склала щиру подяку голові СУА Марії Савчак, союзнянкам, гостям, Галіні Грушецькій, вокальному тріо "Пісня", мисткині Лялі Кучмі-Бабій, дочці членки 22-го Відділу Анни Кучми, за безкорисне оформлення запрошень, архітекторві Йосифові Мицикові, синові нашої членки Ірини Мицик, за безкоштовне виконання грамот та усім, що причинилися до успішного переведення свята. З вірою, що молодше покоління понесе дальше прапор ідеалів СУА, побажала милої зустрічі на уже золотому ювілею. о. Андрій Шаґала із катедри о. Миколая закінчив бенкет молитвою.

Підсумовуючи висновки цієї пропам'ятної імпрези, хо-

Вокальне тріо "Пісня" 29-го Відділу СУА. Зліва Наталка Масник, Галина Грушецька, Віра Джулинська. При фортеп'яно Ліда Кассараба.

Vocal tril "The Song" from Branch 29, UNWLA. Fr. 1.: Natalka Masnyk, Halyna Hrushecky, Vira Dzulynsky. At the piano Lida Kassaraba.

Зліва: голова 22-го Відділу СУА Ольга Мартинюк, голова СУА — Марія Савчак, ведуча програмою — Люба Самбірська.

Fr. 1: President of Branch 22, Olha Martyniuk, President of UNWLA, Maria Savchak. Moderator - Luba Sambirsky.

четься сказати, що головним ляммотивом усіх промовців і виконавців свята був об'єднаний клич: лицем до України! до її змагання за національне відродження, до спільних зусиль для осягнення найвищої мети, у яких українське жіноцтво зорганізоване в СУА повинно мати свою інтеґральну і важливу ролю.

З нагоди 40-літнього ювілею 22-ий Відділ склав пожертву в сумі 500.00 дол. на руки голови СУА Марії Савчак, започатковуючи фонд помочі Україні через Союз Українок Америки.

Мирослава Дрималик-Шевчик

КУРС КЕРАМІКИ ПРИ 119-МУ ВІДДІЛІ СУА В ЙОНКЕРСІ.

Членкам 119-го Відділу СУА вдалося заснувати курс кераміки завдяки тому, що в Йонкерсі проживає малярка й мистець у кераміці, — магістер Ярослава Кіналь.

В імені Відділу, його мистецько-музейна референтка Ольга Женецька звернулася з проханням до мисткині Я. Кі-

Степанія Зварич. Миска.
Stepania Zwarych. Bowl.

Степанія Зварич. Дерево життя — миска.
Stepania Zwarych. "Tree of Life" - bowl.

Степанія Зварич. Чутра.
Stepania Zwarych. "Chutra".

наль провадити курс кераміки при нашому відділі. Я. Кіналь, розуміючи вагу справи, не лише погодилась провадити лекції курсу без гонорару, але ще подарувала нашому відділові станок і піч для випалу.

Перша лекція курсу відбулася 26-го квітня, м.р. у гостинному домі панства Кіналів, у якому взяли участь 11 (одинадцять) зацікавлених осіб. Це були членки 119-го й 30-го Відділів СУА. Для ближчого ознайомлення процесу виробу й випалу, присутні одержали від мисткині багато англійських керамічних журналів і книжок, виданих мистцями в Україні.

Референтка О. Женецька подякувала господині дому за корисну першу лекцію, на якій присутні мали нагоду довідатись про багато цікавих експонатів, які можна виробля-

ти з м'якої глини, також вияснила, що цілцю засновання курсу є продовження і зберігання українського мистецтва для будучого покоління.

Наступні лекції курсу відбуваються один раз у тиждень. Досі відбуто 33 лекції і влаштовано дві виставки керамічних виробів курсантів. На початку експонати з м'якої глини вироблялись на основі гуцульських виробів, — курсантки виучували основні елементи розпису гуцульської кераміки, щоб потім свobodно вживати це знання на своїх виробках. Тепер пристосовано всякі інші вироби, їх зразки приймається від мистців з різних частин України й різного

Докінчення на обкл.

Марія Борковська. Дерево життя — миска.
Maria Borkowska. "Tree of Life" - bowl.

Іванна Ганкевич. Тарілка.
Iwanna Hankewych. Plate.

Ірина Моцюк. Чутра.
Iryna Mociuk. "Chutra".

ПОСМЕРТНІ ЗГАДКИ

ВЕЛИКА ВТРАТА ДЛЯ 28 ВІДДІЛУ

28 жовтня минулого року 28-ий Відділ СУА поніс велику втрату в ряді своїх членок. Померла усіми люблена **Марія Гординська**, уроджена 4 травня 1914 р. в Самборі, в родині Стециків.

Дитинство мала гарне, в теплому родинному оточенні. Середню освіту закінчила в Самборі; ті часи любила часто споминати. Під час війни вчителювала, а під кінець війни одружилася з Адамом Гординським, мгр. прав. Як багато інших, обоє з трудом дісталися до Німеччини, звідки в 1948 р. переїхали, вже з двома синами, до Америки. Поселилися в Ньюарку, а відтак осіли, вже у власній хаті, в Ірвінгтоні. Тяжко було виховувати рухливих хлопців — Юрка і Миколу, а рівночасно працювати і журитися дітьми, залишеними, на час праці, в хаті.

Марійка довгий час була членкою 28-го Відділу СУА. Свої членські обов'язки сповняла радо і точно. Була кілька літ головою Кружка Матерей при Українській музичній школі, кілька разів була опікункою садочка, а довгий час виховною та організаційною референткою, а то і бібліотечаркою

того ж відділу. Покійна любила жартувати, була все веселою вдачі, а понад все любила товариство: її гостинності не була меж! Мала незвичайно добре серце і не забувала своїх шкільних товаришок і родину, яким посилала дарунки в Україну. Була глибоко релігійною і жертвенною, де тільки була потреба того. Навіть в останніх днях своєї тяжкої недуги, свідомо близького кінця, просила голову відділу, Надю Бігунову, передати 200.00 доларів на потреби відділу.

Відходила від нас свідомо і спокійно, просила відбути похорон скромно, без промов і квітів.

Залишила глибокий жаль не лише серед нас, союзянок, але і серед цілої громади, що її знала і шанувала як благородну жінку, шляхотну людину, взірцеву матір і віддану бабуню. Вічна їй честь і слава!

Ольга ЦАР

ЗАМІСТЬ КВІТІВ...

У світлу пам'ять незабутньої членки 28-го Відділу СУА в Ірвінгтоні **бл.п. Марійки Гординської** зложили на Медичний Фонд **540 дол.** і Стипендію (на 4 роки) іменем Марійки Гординської **545.00 дол., тому: 200 дол.** **Бл.п. Марійка Гординська** в своєму завіщанню; **100.00 дол.**, — Микола Гординський; **по 50.00 дол.** — Юрій Гординський, Анна і Михайло Шаркевич, Марія і Квітка Семанишин; **30 дол.** — д-р Данило Шінгляр; **по 25.00 дол.** — Таїса Богданська, Наталія Загайкевич, Надія Бігун, Тамара Гординська, Роман Лапичак, Ірина Яворська, Александер Матківський; **по 20.00 дол.** —

Зеновія Воробець, Марія Дурбак, Параскевія Маціборська, Ігор і Надія Загайкевич, Александра Назарук. Софія Боровик, Іванна Хамуляк, Леся Падковська, Стефан Гук, Лідія Гладка, Ольга Цар, Ірина Качмарська, Марія Боярська, Осипа Яворська; **по 10.00 дол.** — Ольга Муссаковська, Ольга Гнатик, Дмитро Бобеляк, Володимир Данилюк, Омеляна Цяпка, Дарія Миськів, Слава Олесницька, Євгенія Шпирка, Володимира Нагорняк, Павлина Дереш, Надія Плакида, Марія Плакида, Марія Охоцька, Ірина Кочержук, Ольга Духнич.

Ділимося сумною вісткою з членством СУА, що 7-го квітня 1989 р. з волі Всевишнього, відійшла у вічність по довгій недужі довголітня і заслужена членка 21-го Відділу СУА в Брукліні, **бл.п. Оксана Богданович.**

Народилась 24-го серпня 1912 року в Тербовлі. Абсолютка УПТ "Рідна Школа" в Тернополі. До Америки приїхала разом з ріднею в 60-их роках. Переборюючи різні труднощі перших років життя на новому поселенні в Брукліні, вступає в члени 21-го Відділу. Від початку вибрана до Управи Відділу, протягом років займає різні референтури, щиро радіє успіхам Відділу, дуже переймається його невдачами. Була надзвичайно обов'язко-

вою, взірцево виконувала доручену їй працю. За активність в роботі Відділу та велику допомогу для студіюючої молоді річними вплатами на стипендійну акцію СУА, відзначена бл.п. подруга Оксана почесним членством у Відділі. Разом з мужем Стефаном жертвувала поважні суми на добродійні цілі, головню на допомогу молоді в Бразилії.

Покійна була великою патріоткою — любила усе рідне, а понад все — свою далеку Батьківщину. Лагідної і скромної вдачі, була любовною і люб'язною дружиною, мамою, бабуню. Хворіла довго, та без нарікань зносила свої терпіння. В лютому 1989 року

за ініціативою дітей всією родинною святкувала покійна 50-річчя прикладного подружнього життя.

Прощала покійну теплими і зворушливими словами голова 21-го Відділу Емілія Роговська. Похорон відбувся 12-го квітня 1989 року при співучасті родини, союзянок, приятелів.

Залишились в глибокому смутку: муж Стефан, син Любомир, дочка Мотря з родинною, син Анатоль з родинною, син Роман з родинною і братова Ольга Фарміга з родинною.

Пам'ять про Покійну залишиться довго між нами, а земля американська нехай буде їй легкою.

Емілія Саноцька — пресова реф.

ПОЖЕРТВИ НА ЦІЛІ СУА

Замість квітів на могилу **бл. п. Антонини Восьної**, матері голови СУА п. Марії Савчак, складаємо 25 дол. на Пресовий Фонд журналу "Наше Життя". Шановній родині висловлюємо щирі співчуття.

82-ий Відділ СУА, Нью Йорк

В пам'ять покійного **Володимира Кожуха**, чоловіка нашої членки, Люби Кожух, складаємо 15.00 дол. на Пресовий Фонд журналу "Наше Життя",

Управа 82-го Відділу СУА, Нью Йорк

Замість квітів на могилу **бл.п. Ольги Яхно і Ольги Соневицької**, членок 82-го Відділу СУА, складаємо 30.00 дол. на Пресовий Фонд журналу "Наше Життя". Родині покійних висловлюємо глибоке співчуття,

82-ий Відділ СУА, Нью Йорк

Вшановуючи пам'ять покійної **Софії Рудавської з дому Рудницької**, довголітньої членки нашого Відділу складаємо **120.00 дол.** на Пресовий Фонд журналу "Наше Життя", **в тому: по 10.00 дол.** — Марія Данилів, Марія Куземська, Анна Максимович, Оксана Поритко, Людмила Чайківська, Олена Шиприкевич; **по 5.00 дол.** — Катруся Березяк, Марія Вірщук, Стефа Григорчук, Марія Євсевська, Ольга Лукасевич, Емілія Михалевська, Анна Олійник, Іванна Осідач, Стефанія Повалячек, Ірина Райнер, Анна Суха і Леся Яцкевич. Родині покійної висловлюємо наше глибоке співчуття.

Управа і членки 43-го Відділу СУА, Філадельфія.

В світлу пам'ять **Бронислави Баб'як**, членки 22-го Відділу СУА Чикаго складаємо **200.00 дол.** на "Пресовий Фонд" журналу "Наше Життя", в тому: **16.00 дол.** — 22-ий Відділ СУА, **по 10.00 дол.** — Басюк Ліна, Гаврилюк Ольга, Дмитерко Романа, Дзидзан Надія, Казанівська Сусанна, Мартинюк Ольга, Менцінська Дарія, Самбірська Люся, Фаріон Ярослава, Харкевич Олена, Шеремета Люба, **по 5.00 дол.** — Васько Марія, Городиська Іванна, Гірняк Марія, Дичій Зіна, Залуцька Софія, Іванишин Ярослава, Кавка Соломія, Марчук Марія, Огаренко Люба, Панчук Ярослава, Струтинська Євстахія, Форович Стефанія, Хоркава Дозя, Шевчик Мирослава, **по 2.00 дол.** — Білинська Анна, Гординська Галина.

Сестрі покійної п. Ромі Тур'янській складаємо щирі співчуття.

22-ий Відділ СУА, Чикаго

В пам'ять **бл.п. Михайла Макогона**, чоловіка нашої дорогої членки і голови Відділу Мирослави, складаємо 40.00 дол. на Пресовий Фонд журналу "Наше Життя", п. Мирославі і родині покійного висловлюємо щирі співчуття,

Управа 97-го Відділу СУА ім. Марусі Бек, Бофало.

Замість квітів на свіжу могилу **бл.п. Іванни Скірник**, мами нашої членки Арети Акерстром складаємо 25.00 дол. на Пресовий Фонд журналу "Наше Життя". Родині висловлюємо щирі співчуття,

101-ий Відділ СУА в Чикаго

Високоповажана Голово СУА п. Маріє Савчак! Просимо прийняти щироглибокi співчуття з приводу відходу у вічність Вашої Дорогої Мами бл. п. **Антонини Восьної**. Замість квітів складаємо 100.00 дол. на Медичний Фонд СУА.

Управа і членки 99-го Відділу СУА, Вотервліт, Н.Й.

Замість квітів на могилу бл.п. **Антонини Восьної**, мами голови СУА — складаємо 20.00 дол. на Пресовий Фонд журналу "Наше Життя". Пані Марії Савчак з родинкою висловлюємо щирі співчуття,

Окружна Управа СУА Південного Нью Йорку.

Замість квітів на могилу **бл.п. Стефана Заплатинського**, мужа нашої членки 68-го Відділу Марії Заплатинської, вислаємо **50.00 дол.** на Пресовий Фонд журналу "Наше Життя", **в тому 20.00 дол.** — Я. Гудзяк, **10.00 дол.** — Ф. Войтович, **по 5.00 дол.** — А. Кров, У. Пилипишин, Ф. Восьняк і Є. Бішко.

68-ий Відділ СУА, Сиракузи, Н.Й.

Вшановуючи світлу пам'ять **бл.п. Марії Козак**, дружини маестра Ека, складаємо 25.00 дол. на Фонд "Н.Ж.",

В. і Л. Фіцалович, Нью Гейвен, Конн.

В пам'ять брата моєї приятельки Аґнес Хоманчук, **бл.п. Волтера Бея**, який помер в Швейцарії, складаю 15.00 дол. на Пресовий Фонд журналу і висловлюю найщиріші співчуття,

Лідія Яців

На Пресовий Фонд "Нашого Життя" пересилаю 10.00 дол. **в пам'ять бл.п. президента Миколи Лівницького**, брата нашої почесної членки п. Наталії Холодної,

62-ий Відділ СУА, Глен Спей

В світлу пам'ять дорогої **Анни Радович**, складаю 20.00 дол. на Пресовий Фонд журналу "Наше Життя". Родині покійної висловлюю щирі співчуття,

Анна Кос

Замість квітів на могилу **бл.п. Володимира Сілецького**, складаю 15.00 дол. на Пресовий Фонд журналу, родині покійного висловлюю співчуття,

Сальвина Іваницька

У світлу пам'ять **проф. Дарі з Шухевичів і проф. меценаса Володимира та їх сина Інж. Ігоря-Шаня Старосольських**, пересилаю 100.00 дол. на Пресовий Фонд журналу "Наше Життя",

Ярослава Герасимович Ярославич

В пам'ять **бл.п. Ольги Соневицької**, мами й тещі наших приятелів Ігоря, Наталки, Ростика та Христі, складаємо 10.00 дол. на Пресовий Фонд журналу "Н.Ж.",

Діонізія і Стефан Брочинські.

Замість квітів на свіжу могилу бл.п. магістра **Івана Городиського** складаю 10.00 дол. на Медичний Фонд,

Марія Блакида, 28-ий Відділ СУА

Замість квітів на свіжу могилу бл.п. **Стефанії Боднар**, складаю 10.00 дол. на Медичний Фонд дітям Чорнобиля, родині покійної складаємо глибокі співчуття,

Марія Нич та Анна Тарнавська, членки 33-го Від. СУА

Замість квітів на свіжу могилу св. п. **Стефанії Боднар**, мами мужа нашої членки Люби Боднар, членки Управи 33-го Відділу зложили 40.00 дол. на Медичний Фонд дітям Чорнобиля, та рівночасно Родині покійної складають глибокі співчуття,

Іванка Шкарупа, Іванка Вовк, Ірина Кашубинська, Стефа Вільшанецька, Лукія Медицька.

В пам'ять бл.п. **М. Січинської**, складаю 25.00 дол. на Медичний Фонд,

Роман Боб'як

Замість квітів на свіжу могилу бл.п. **Іванни Боб'як** складаємо 20 дол. на Медичний Фонд,

Оксана і Володимир Кучери

Замість квітів на свіжу могилу бл.п. **А. Старожитник**, матері Северина і Романа Старожитників складаємо 10.00 дол. на Медичний Фонд, родині покійної висловлюємо наші щирі співчуття,

Інж. Ярослав і Ярослава Букачевські

Замість квітів на свіжу могилу бл.п. **Володимира Сілецького** на Медичний Фонд допомоги дітям і молоді, які потерпіли в Чорнобилі зібрали **525 дол.**, в тому: Стефан і Стефанія Маланчук, д-р Я. і Л. Музички, Юлія Кокорудз, д-р В. і Н. Король, П. і А. Лукша, С. і К. Ганчарик, М. і А. Фарило, І. Клос, д-р Я. і Є. Сілецькі, д-р Ю. і Т. Сілецькі, М. і М. Бучинські, П. і М. Івасишини, В. Кульчицькі, Б. і К. Калюшики, Т. Пахнюк, М. і С. Сушки, Е. і М. Пашини, Б. і М. Крайчики, К. Мацілінський, М. Футей-Юрків, д-р Б. і Л. Сілецькі, З. і О. Цибики.

В пам'ять моєї дорогої Мами **Павлини Шпур** і сестри **Ірени Луцик** складаю **20 дол.** на Пресовий Фонд журналу "Наше Життя".

Рома Опалевич.

УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ

203 SECOND AVENUE
NEW YORK, NEW YORK 10003

ЗАМІСТЬ КВІТІВ НА УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ

Замість квітів на могилу бл.п. **Антонини Возьної**, матері голови СУА п. Марії Савчак, складаємо на Український Музей пожертву 25.00 дол., — **д-р Богдан і Марта Цимбалісти.**

В пам'ять нашої дорогої приятельки бл.п. **Ірени Вачків-Федів**, складаємо 50.00 дол. на Український Музей, — **Стефан і Іванна Рожанковські.**

Замість квітів на свіжу могилу сл.п. **Інженера Богдана Гамоти**, пересилаю на Музей 25.00 дол., а родині покійного висловлюю щирі співчуття — **Марія Фіглюс з родиною.**

В пам'ять бл.п. **Ірини Венгринович-Чучман**, складаю 25.00 дол. на Український Музей, — **Наталія Базарко.**

З приводу смерті бл.п. **Стефанії Боднар**, складаю пожертву в сумі 20.00 дол. на Український Музей в Нью Йорку, — **Ольга Дубик.**

На свіжі могили бл.п. **Ольги Соневницької, інж. Вадима Андрієвського, й Наталії Шуст**, складаємо на потреби Українського Музею 60.00 дол., а родинам покійних висловлюємо щирі співчуття, — **Ірина і Богдан Чайківські.**

Замість квітів на свіжу могилу бл.п. **Якіма Кісенка**, мужа нашої членки Александри Кісенко, **Управа і членки 38-го Відділу СУА** в Денвері складають 25.00 дол. на Український Музей, а Родині висловлюємо щирі співчуття.

В пам'ять незабутнього брата бл.п. **Івана Гумовського** складаю на Український Музей 100.00 дол. — **Ольга Керницька.**

Замість квітів на свіжу могилу бл.п. **Ольги Соневницької**, складаю 10.00 дол. на Український Музей, а Родині висловлюю свої щирі співчуття — **Іванна Голинська.**

В пам'ять незабутнього друга бл.п. **Олеся Смаля**, складаємо на Український Музей в Нью Йорку 100.00 дол., — **Ліда і Зенко Козак.**

Замість квітів на свіжу могилу сл.п. **Параскеві Васюти**, на тризні родина і приятелі зложили пожертву на Український Музей в Нью Йорку: **100.00 дол.** — Глікерія Слабіцька, **40.00 дол.** — Осипа і Василь Дудинські, **25.00 дол.** — Наталія Слюзар, **по 20.00 дол.** — Василь Бахір, Катерина і Василь Руменний, **по 10.00 дол.** — Михайло і Михайлина Баран, Осип Безкоровайний, Оля і Роман Равлюк, Степан Орловський, Степан Кашуба, Марія Круг, Віктор і Єва Новіцькі, **по 5.00 дол.** — Марія Бирн, Розалія Палюх, п. Копчук. Збірку перевела п. Михайлина Баран, Напанох.

СПРАВЛЕННЯ ПОМИЛКИ

В "Нашому Житті" ч. 9 за жовтень 1989 р. стор. 32 в рубриці "Пожертви на Український Музей" зайшла неприємна помилка. Просимо вибачити і подаємо правильний текст нотатки:

У першу річницю смерті мого невіджалованого мужа **проф. Семена Михайлишина**, складаю 500.00 дол. на Будівельний Фонд Українського Музею в Нью Йорку — **Софія Михайлишин.**

Замість квітів на свіжу могилу дорогої **сестри Марії Клімек**, складаємо на Український Музей 25.00 дол. — **Анастасія і Володимир Псуй**.

На нев'янучий вінок сп.п. **м-гр. Ярослава Рака**, на Український Музей зложили пожертву: **100.00 дол.** — Оксана Рак, **по 50.00 дол.** — Ірина і Богдан Чайківські, д-р Євген і Володимира Котик, **30.00 дол.** (канадійські) — мгр. Аня і Богдан Жаровські, **по 25.00 дол.** — Юрій і Христина Навроцькі, Роман і Омеляна Рогоза, Теодозія Кічировська, **20.00 дол.** — Ярослав Гладкий, **15.00 дол.** — Кость Гречак.

Замість квітів на свіжу могилу **сп.п. Марії Андрушків**, зложили пожертву на Український Музей: **25.00 дол.** — Василь і Анна Натина, **по 10.00 дол.** — Марія Мотиль, Розалія Кріль, Катерина Недогада, Анна Серант, Леся Гой, Дарія Мудра, Михася Баран, п-ні Гнатейко, Євдокія Кріль, Василь і Ліда Магун, **по 20.00 дол.** — Оля Сливка (з Арізони), Дарія Ушак, **по 5.00 дол.** — Стефанія Семушак, Катруся Папуга, Анна Кушнірчук.

20.00 дол. в пам'ять **св.п. Романа Фенчинського**, на Український Музей складає, **Катерина Задорецька**.

В пам'ять **незабутньої сп.п. Наталії Шуст**, на Український Музей складають: **200.00 дол.** — Марія Шуст, **100.00 дол.** Володимир і Анна Рак, **по 50.00 дол.** — Лідія і Орест Білосуси, Стефанія і Василь Бабій, д-р Володимир і Дарія Гойдиш, **20.00 дол.** — Анна Хамуляк, **по 10.00 дол.** — Ярослав Малиновський, Марія Хамуляк.

25.00 дол. в пам'ять **сп.п. Марії Гординської**, на Український Музей складають, **Богдан і Іванна Козак**.

В пам'ять **незабутньої сп.п. Антонини Возьної, СУА — 43-й Відділ** складає на Український Музей 50.00 дол.

50.00 дол. **незабутньої св.п. Юлії Безсонів**, на Український Музей складає **Наталія Шраневич**.

В пам'ять **Івана Грушевського**, складають 65.00 дол. на Український Музей **Зіновій і Олена Балабани**.

З приводу смерті **бл.п. Михайла Макогона**, чоловіка нашої дорогої членки і голови Відділу Мирослави, складаємо наші глибокі співчуття їй і її родині, а на Український Музей складаємо в Його пам'ять 40.00 дол., — **Управа 97-го Відділу СУА, ім. Марусі Бек в Боффало**.

1,000.00 на потреби Українського Музею в Нью Йорку в пам'ять **невіджалованих сина д-р Ігора та мужа бл.п. д-р Теодора Парфановичів** складає **Іванна Парфанович, Чікаго**.

На свіжу могилу **св.п. Володимира Брездена**, складаю 20.00 дол. на потреби Українського Музею — **Оксана Ленець**.

Просимо при пожертвах на різні цілі, некрологах, дописах, підписах під світлина подавати **прізвища ЧІТКО, ДРУКОВАНИМ ШРИФТОМ**. При пожертвах і підписах **конечно по-українському**.

ЗАМІСТЬ КВІТІВ НА БУДІВЕЛЬНИЙ ФОНД УКРАЇНСЬКОГО МУЗЕЮ

У світлу пам'ять мого мужа **сп.п. д-ра Михайла Стефанова**, складаю на Будівельний Фонд Українського Музею 2,315.00 дол., — **Марія Стефанів**.

У світлу пам'ять **дорогого батька бл.п. Лева Семушак**, на Будівельний Фонд Українського Музею дочка **Віра з мужем Андрійом Косович** складають 250.00 дол.

В пам'ять **св.п. Наталії Шуст**, на Будівельний Фонд Українського Музею складають: **500.00 дол.** — Михайло Дребич, **100.00 дол.** — Ярослава Солган, **25.00 дол.** — д-р Зенон і Стася Зизномірські, **20.00 дол.** Анна Зелік, **10.00 дол.** — Ольга Трачук.

В пам'ять **св.п. Ольги Соневської**, на Будівельний Фонд Музею складають: **100.00 дол.** — Наталія і Ігор Соневські, **по 50.00 дол.** — І. і А. Ткач, Наталія Волинець, Софія Андрушків, Теодозій і Любомира Крупи, Мирослав і Надія Шмігель; **по 25.00 дол.** — Микола і Стефанія Чорні, д-р Володимир і Надія Шкільник, Клементина Шевчук; **20.00 дол.** — Богдан і Віра Андрушків.

В пам'ять **незабутніх батьків св.п. Марії і Миколи Чуми** на Будівельний Фонд Музею складає 250.00 дол. **Наталія Чу-ма**.

В двадцять другу річницю смерті нашого дорогого і **незабутнього мужа і батька бл.п. мгр. Остапа Фірчука**, складаємо 100.00 дол. на Будівельний Фонд Українського Музею — **Марія і Люба Фірчук**.

У 30-ту річницю смерті могого мужа **бл.п. мгр. Івана Мосевича**, складаю 30.00 дол. на Будівельний Фонд Українського Музею в Нью Йорку, — **Люба Мосевич**.

У світлу пам'ять моїх **незабутніх Родичів д-р Никифора і Марії Грняк** складаю на Будівельний Фонд Українського Музею 100.00 дол., — **Люба Чолган**.

Замість квітів на свіжу могилу **дорогої нам св.п. Наталки Стефанишин** на Будівельний Фонд Українського Музею 25.00 дол. складають **Люба і Мирон Чолгани**.

Замість квітів на свіжу могилу **бл.п. Ольги Соневської**, нашої довголітньої приятельки, в її пам'ять складаю від себе й моєї родини пожертву в сумі 15.00 дол. на Будівельний Фонд Українського Музею, а шановній родині Покійної Ольги Соневської висловлюємо наші найглибші співчуття — **Михайло Клезор**.

На свіжу могилу **бл.п. Ольги Соневської**, складаю 25.00 дол. на Будівельний Фонд Українського Музею в Нью Йорку, — **Лідія Фіцалович**.

З пам'ять **бл.п. д-р Марії Кознарської**, складаю 25.00 дол. на Будівельний Фонд Українського Музею в Нью Йорку — **Лідія Фіцалович**.

Вшановуючи світлу пам'ять **Антонини Возьняк і Ольги Соневської**, складаю **50.00 дол.** на Будівельний Фонд Українського Музею, **Лідія Крушельницька**.

Замість квітів на могилу пок. **Инж. Теодора Зубрицького**, на Будівельний Фонд Українського Музею в Нью Йорку 25.00 дол. складають **Ярослава і Володимир Оренчуки**.

Замість квітів на свіжу могилу дорогого нам **Івана Гумовського**, складаємо 25.00 дол. на Будівельний Фонд Українського Музею — **Стася і д-р Зенон Зизномирські**.

У світлу пам'ять **бл.п. Марії Стецик Гординської**, моєї кривної і шкільної товаришки, складаю 50.00 дол. на Будівельний Фонд Українського Музею — **Марія Яворська, Клівленд**.

ПОЖЕРТВИ НА БУДІВЕЛЬНИЙ ФОНД УКРАЇНСЬКОГО МУЗЕЮ:

по 10,000.00 дол. — Роман і Анна Чорнобілі, Мирон і Ірена Руснаки;

5,000.00 дол. — Андрій Чорнобіль;

2,000.00 дол. — д-р Лев і Ірена Кушнірі;

по 1,500.00 дол. — д-р Олег і Софія Кудрики, Аркадій Мулак-Яцківський;

1,300.00 дол. — д-р Осип Данко;

по 1,000.00 дол. — д-р Ірена Н. Гребеняк, д-р Зеновія Кунцо, Яків Шеґрин, Осип і Стефанія Порайки, "СПС Інтернешинал" дорівнюючи пожертву Ігоря і Роми Гайдів, Мирон і Ольга Гнатейки, д-р Стефан і Тамара Тимківи, Ярослав і Ірина Куровицькі, Українська Щадниця у Філадельфії, СУА — Відділ 72-ий, д-р Омелян і д-р Татяна Антоновичі, Богдан Хомюк, д-р Марія Фішер-Слиш, д-р Віталій Богданів, Юрій Чорнобіль, А. Мартинець, д-р Артимович;

525.00 дол. — Мирон і Уляна Бабюк;

520.00 дол. — СУА — Відділ 120-ий;

по 500.00 дол. — Ігор і Рома Гайди, Іван і Софія Винники, Ярослав і Ольга Городецькі, д-р Дмитріюс і Дарія Кострубяки, Люба Артимішин, Стефан і Павліна Олексиви, д-р Іван і Татяна Кохани, д-р Богдан і Надія Масики, Іван і Ярослав Коструби, Юрій і Христя Савицькі, д-р Ігор і Александра Магуни, Тарас Г. Пастушенко, Микола Лебець, Ніна Тихоненко;

по 400.00 дол. — Віра Менчінська, Данило Кашімер;

300.00 дол. — А. Смеречинська;

по 290.00 дол. — ІБМ дорівнюючи пожертву Г. Каспрук, А. Коцибала, А. Одарченко;

по 250.00 дол. — д-р Роман і Марія Марківи, Антон Сусь, Український Народний Дім в Нью-Йорку, Ярослав і Ольга Заремби, Рома Шуган, Александер Воробець, д-р Стефан Ничай, Адріан і Лариса Долинські.

по 200.00 дол. — СУА — Відділ 28-ий, Володимир і Уляна Дячуки, д-р Юрій і Христіна Свищуки;

150.00 дол. — Лідія Крушельницька;

по 100.00 дол. — д-р Богдан Кузьма, Тарас і Ольга Гунчаки, д-р Денис і Мирослава Стахів, Зеновій Маяк, Ядвига і Юрій Кравець, Богдан і Марія Бойчуки, Роберт і Галин Мас-Юрій Кравець, Богдан і Марія Бойчуки, Роберт і Галина Масса, Золотий Клюб-Спілка Сеніорів у Гемпстеді, Н.Й.,

Оксана Ленець, Іван і Наталія Коропецькі, Василь Марущак, Софія Андрушків, Дарія Оріховська, Григорій Данилишин, Роман Маселко, Дора Борст, Мирон і Наталія Гатали, д-р Іван і Наталія Головінські, Іван і Ольга Яцишини, Дмитро і Александра Демедюки, Нестор і Люба Козбури, Володимир і Гедвіґа Черевки, Оксана Поритко, д-р Микола і д-р Лінда Григорчуки, Іван і Уляна Сосі, Олена Качала, Михайло Бурик, Наталія Крупська, Іван Винницький, Василь Сосяк, Я. і І. Качанівські, Іван Фліс, Віра Дейчаківська, Українсько-Американська Спілка Сеніорів — Філадельфія, Звенислава Ґой, д-р Михайло Лободяк, Мирон Войтович, д-р Алекс і Мирослава Цибрівські, Юліан Залізник, д-р Володимир А. і Галина А. Петришини, д-р І. Цегельський, Укр. Нар. Культурна Організація — Коннектикет, Стефанія Савка, Мирон і Люба Чолгани, Іван і Ксеня Лучканичі, Ярослав Похаський, Тереса і Кирило Костики, Михайло і Д. Лесиви, Микола і Л. Нечипуренки, Теодор Мендюк, Л. і Л. Шміґелі, С. Гусар, Х. Гошовська, Л. Шміґель, Р. Домбецький, Л. Білик;

75.00 дол. — д-р Зенон Михайлюк;

по 50.00 дол. — Михайло Качмарчик, Стефан Гук, д-р Нестор Близнак, Роман Миколаєвич, о. Павло і Віра Лабінські, Надія і Марія Касянчуки, Александер Кулинич, Гелена Процюк, Григорій і Тереса Божики, Михайло і Михайлина Барани, Леонід Ванза, Людвіг Бах, А. Євген Туруля, Теодор Коваль, Іванна Блага, Марія Почеос (Pocious);

Рочеос

30.00 дол. — Віра Захарясевиц;

по 25.00 дол. — Ольга Стеткевич, Марія Дигдалевич, Марта Краус, Лідія Одежинська, Августин і Алла Узвяк, Ірена Кобзар, Микола Коропецький, Микола і Анна Стасіви, Володимир Магоцький, Аскольд Мельничук, Ярослав і Марія Кіцоки, Зоя Турчин, Катерина Луцишин, Іван К. Скрипак, Богдан Козак, Осип і Надія Рінники, Софія Бочневич, Михайло Дравущак, Карол Лейпсік, Богдан і Христіна Кульчицькі, Анна Добрянська, Володимир Барагура, Едвард і Стелла Полевчаки, Дарія Билов, Марія Піх, Ірена Юрчик, Ольга Альвіно, Наталія Лукіянович, АРКО Фондація вирівнюючи пожертву Є. Прокоповича, Карен і Сергій Гошовські, Петро Крамаренко, Іван і Люба Городиські, Вірджинія Чернописька, В. Решетник;

по 20.00 дол. — Марія Кузьма, Віра Задорецька-Ледґер, Ксеня Антипів, Роман Вомпель, Ірена Борщ, Марія Бодик;

17.84 дол. — Андрій Бідяк;

15.00 дол. — Татяна Грицина;

по 10.00 дол. — Ярослава Лабка, Михайло Дякун, Василь Ткачук, Андрій Стахів, Ярослав Яцьковський, Александер Кобаса, Анна Куле, Джосеф Джексон, Дмитро Вишниця, Стефанія Лаба, Олена Процюк, Володимир Гиж;

по 5.00 дол. — Таїса Слюсаренко, Григорій Смолин, Б. Рудий.

ПОЖЕРТВИ НА УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ

2,000.00 дол. — Богдан і Лідія Гайдучки;

1,000.00 дол. — Стефанія і Василь Бабії з приводу "Ніч у Монте Карло" (Monte Carlo Night) 113-го Відділу;

985.00 дол. — Ірина і Мирон Руснаки у виді закуплення Факс-машини;

852.16 дол. — д-р Богдан і Марта Цимбалісті;

по 500.00 дол. — СУА Відділ 83-ій, Борис і Ольга Караші, Дарія Витанович для закупу предметів до цінної збірки;

по 300.00 дол. — Александер і Марія Мотилі, Євген Іванців;

по 250.00 дол. — СУА — Відділ 91-ий, СУА — Відділ 82-ий даток на друк каталогу, СУА — Відділ 78-ий;

200.00 дол. — Дарія Пенцак; д-р Марія Савдик;

180.00 дол. — Дмитро і Стефанія Косовичі;

173.82 дол. — Стефан і Іванна Рожанковські;

150.00 дол. — Володимир Винницький;

110.00 дол. — д-р Тарас і Любов Шегедіни;

по 100.00 дол. — Річард Алвіно, Анна Політило, д-р Дмитро Фаріон, Ольга Кекіш, Александер і Софія Скопи, д-р Ярослав і Софія Рожанковські, Меланія Банач, д-р Роман Дзядів з дружиною, Василь і Пелагія Кочкуда, Василь і Марія Бахіри, Рената Голод-Третяк; СУА — Відділ 36-ий, Тарас і Марія Борковські, д-р Юрій і Наталія Попель, д-р Володимир і Дарія Гойдиші;

по 90.00 дол. — Владімір і Доріс Соколовські, Володимир Маркевич, Анна М. Бачинська, д-р Р.В. Сочинський, Віра Дейчаківська, єпископ Василь Лостен, Михайло Семків, Андрій і Тамара Кобзарі;

70.00 дол. — Богдан і Ірена Чайковські;

65.00 дол. — Мира Мандзюк;

по 50.00 дол. — Марія Лібер, Стефанія Лешко, Гльорія Анна Смолен, Анна Капітан, д-р Ярослав Очеретько, д-р Оксана Фолварків, Анна Маркевич, Александра і Р. Воробкевичі, Александер і Марія Леськіві, д-р Ігор і Сусанна Раки, Алекс Омецінський, Надія Мандрусак, Ед і Дарія Камінські, Павло Німець, Марія Душник, Мирослава Белей, Бенжамін і Ольга Гайдуки, Стефан і Святослава Качараї;

40.50 дол. — Роман і Іванна Боднаруки;

по 40.00 дол. — Богдан Бородайко, Володимир і Анна Раки, Віра К. Шумейко, д-р Роман Богонович, Юрій і Христина Савицькі, С. і М. Хемичі, Стефан Місило, Тарас і Ольга Гунчаки, Марія Мулькевич, д-р Теодор і Мира Залуцькі, д-р Володимир Коропець, д-р Богдан і Надія Масики, Жералд і Оксана Сидораки, Марта Шиприкевич, Богдан і Наталія Ковалі, Ольга Кендель, Панство Петро Балей, д-р Стефан Стецура, Михайло Панченко, д-р Н. Дейчаківський, Ярослав і Віра Криштальські;

по 30.00 дол. — Осип і Наталія Сигіди, Ярина Турко-Бодрок, Люба Туркевич, Володимир Бакад, Володиір Басад;

по 25.00 дол. — Роман і Бронислава Коваліви, д-р Богдан Свистун, Юрій і Ольга Пастернаки, Ольга Гірна, Самуель Масс, Бронислава Ковалів, Ярослав Пришляк, Стефан Савчук, Френк Вірстюк, субдекан Юрій і Зоря Малаховські, Модест і Ліда Артиміви, Ярослав і Марія Тимочки, Володимир і Катерина Воловодюки, Катерина Пеленська, Ада Кулик, Андрій і Катерина Буки, Василь Рудко, Оксана Кушнір, Люба і Маркіян Онуферки, Ладя Гусар, Мирон і Богданна Осадци, Богданна Михайлів, Петро і Марія Крамаренки, Юліан Ястремський, Ганна Зирук, Зенон Михалевський;

по 20.00 дол. — Алла Давиденко, Галина Єнсен, Роман Рак,

Стефан Карваш, Леонард і Христина Луценки, Петро і Ірина Залиби, Мирослав і Люба Прокопи, Й. і О. Городецькі, Зоряна Смородська, Ярослав Оберишин, Ольга Карван, Яків і Марія Палії, Михайло Куриляк, Любомира Хома, Дарія Дудра, д-р Богдан і Тамара Мрици, Михайло Сипряк, Ярослав Дацьків, Марія Савицька, Ірена Стецура, Антін Колтунюк, Євген Лащик, Іван Павлів;

по 15.00 дол. — д-р Ярослав Заліпський, Надія Микитей, Олена Костюк, Осип Гуцал, Павло і Евдокія Боднаренки, Ольга Смаль, Ярослав Савчук, Роман і Ольга Керницькі, Анна Максимович, Атанас Слюсарчук, Марта Пацлавська, панство Шренки, панство Загайкевичі, Стефанія Сиротюк, Андрій і Романа Гадзевичі, Теодор Гуфрей, Роман і Марта Данилюки, Микола і Надія Лавріни, Тарас і Ксеня Козбури, Вячеслав Цетенко, Роман і Лавра Коропеї, Стефан і Наталія Даниш-О'Коннелл, Омелян Суховерський, Іван Павлів, д-р Володимир і Джойс Бозюки, Юлія Ховайло, Дмитро і Елзі Яремки, Мотря Кушнір, Параскева Підстригач, Михайло Ковальчин, Роксана Корчинська, Михайло і Александра Бобяки, Зірка Дерлиця, Юлія Демченко, Микола і Оксана Коропецькі, Андрій і Яра Літощі, Володимир і Галина Королі, Маргарета Кец, д-р Олег Сохан, Оксана Клюфас Володимир Болонний, Богдан і Катерина Бурбело, Роман і Галина Поритко, Богдан Казновський, Дарія Чучра, Володимир А. Клебович, д-р Дімитрій Павлишин, Оксана Салдит, Іван Качмарик, д-р Юрій і Віра Кушніри, Іва Лісікевич, Микола Собенко, Богдан і Ірина Гнатюки, Тарас і Юліяна Шепеляві, Теодосія Брикович, Валентина Третяк, Марія Жмуркевич, Зеновія Воробець, д-р Володимир А. і Гелена А. Петришини, Стефан і Ірена Нічаї, д-р Павло і Ірена Джуль, Володимир і Олена Горбаві, Осип Васків, д-р Юрій Рибак, Ігор і Надія Загайкевичі, д-р Ярослав і Ярослава Панчуки, Стефанія Осадца, Євген Змії, Марія Н. Гордан, д-р Юрій Солтис, Марія Андрусак, Іван і Христина Плути.

по 10.00 дол. — Лідія Шавяк, Віра Мацелюх, Алекс Кедринський, Ірена і Юрій Колодії, Ольга Муссаковська, Володимир і Євгенія Саляки, Юліан Дутко, Іванна Петик, Володимир Буцяк, Наталія Вайда, Анатоль Ромач, Павло і Анастасія Шандруки, М. Каплистий, Юліан Крижановський, Наталія Мітрінга, Анна Герасименко, Гаррі і Розалія Польчі, Л.А. Долинський, Дарія Сапієнца, Ярослава Кукіль, Лев Шанковський, Христина Павляк, Павло Слободян, Остап і Богданна Винники, д-р Володимир Онуферко, Роман і Люба Раковські, Бенжамін і Віра Корсуні, Лев і Ірена Кушніри, Роман і Анна Байлаки, Ярослав і Іванна Клими, Віра Захаряевич, Марія Храплива, Марія Чепурківська, Марія Данилів, Ореста Дутка, Михайло Тужницький, Стефан Гук, Віра Мазяр, Володимира Шипайло, Богдан Поритко, Андрій і Таїса Раки, Богдан і Марія Луціви, Мирослава Мирошниченко, Марія Струк, Марія Рейнерович, Василь Харук, Болеслав Чайковський, Стефанія Старожитник, Орест і Емілія Хагарини, Барбара Бакало, Василь Пасічняк, Микола Ромач, д-р В. Кудрик, Олег Ратич, Зеновій Яримович, Марія Семянчук, Іванна Жовнір, Роман Ясків, Ярослав Заремба, Мері Кассен, д-р Леонід Мостович, Александра Ямрозик, Василь Левицький, Таїса Венк, Петро Одарченко, Дарія Дика, Гелена Гошовська, Анастасія Волкер, д-р Юліяна Осінчук, Стефанія Цегельська, Зеновія Кулинич, Марія Крижанівська, Владислав Клах, Люба Іванчук, Володимир Сенежак, Володимир Гальма, д-р Анатоль Риплянський, Ярослав Горятшун, Олег Вереш, Ростислав Петрів, Орест Гладкий, Сем і Гелена Черномазь, Іван Дрождовський, д-р Ірена Гребеняк, Іван і Уляна Сосі, Татяна Семчишин, Ірина

Докінчення на стор. 36

НАШИМ ДІТЯМ

О. ГАЄЦЬКА

ВЕЛИКЕ СВЯТО

Вулицею міста Львова переходила громад-ка хлопців із зізвудою і вертепом. Хлопці радісно гомоніли відвідуючи доми рідних і знайомих людей, бо цього року ніхто не боронив їм колядувати. Сьогодні Йордан, в церкві святити воду а тепер вони докінчують коляду, яку почали під час Різдва.

— О, які гарні наші різдвяні звичаї! — раділи хлопці, а ще до того в кишенях у кожного з них знайшлися солодкі медяники й цукорки, якими їх обдаровували.

Надворі потемніло. Славко попрощався з хлопцями й побіг по сходах до маленького мешкання, де проживали його батьки, старший брат Олесь і ще хтось дуже, дуже дорогий і близький Славкові: старенький пан з маленькою сивою борідкою, завжди усміхнений і все готовий розказувати якусь нову, правдиву історію, яку він сам пережив — це дідусь Богдан. Він як 15-річний юнак вступив у ряди українського війська, Українських Січових Стрільців. Славко дуже любить слухати тих цікавих оповідань, які розказує дідусь Богдан.

У сусідній кімнаті мама приготувляла синьо-жовті прапори з тризубами для Олесь і його товаришів. Всі завважили, що мама була зворушена, але, усміхаючись крізь сльози, не переставала шити.

Дідусь привітав Славка і сказав:

— Сьогодні ми закінчуємо наші чудові різдвяні святкування святом Водохрещам а тепер залишилося всего тільки три дні до великого українського національного Свята Незалежності*. Його відзначаємо на пам'ятку події, що сталася в Києві тому 71 років і я був її свідком. 22-го січня 1919 року на площі св. Софії задзвонили дзвони, які сповіщали про відродження Самостійної Соборної Української Народної Республіки. Це було наше **велике свято** і тому українці в цілому світі в цей день кожного року його відзначають. Відправляється Служба Божя, відбуваються концерти.

Цього року у Львові будемо його особливо відзначати, — винесемо синьо-жовті прапори і створимо "живий ланцюг"!

— Як це буде? — спитав хлопець.

До кімнати ввійшов Олесь:

— Так, Славку — ми всі візьмемося за руки, щоби полчити українські міста від Львова до Києва. Ми всі хочемо доказати, що ми є діти нашої одної великої України і бажаємо всі жити в згоді!

— Мамо, пусти мене з ними, я теж хочу бути частиною того великого свята, — сказав Славко.

— Візьміть його — задрижав голос дідуса Богдана — іди, іди, Славку — такий і я був колись..

* Independence Day.

О. ГАЄЦЬКА

ЗИМОВІ РАДОЩІ

Землю вкрили вже сніжинки
Срібнолисті пушинки.
— Нур пора нам санкуватись! —
Вийшли діти жваво з хати!

Їдуть з гори на долину
Петрусь, Костик і Ярина
А напроти попід плотик
З Марусею їде котик.

Бровко з хати вибігає
І Марусю здоганяє:
— Гав, ну де ж таке чувати
Щоби котів санкувати!

— Сідай, Бровку, разом з нами
Й ти поїдеш саночками,
Але мусиш обіцяти
Котика не зачіпати.

А Ігорко на лещатах —
Що нові достав на свята
Летить з вітром у долину
Їде, їде — без упину!

К. ПЕРЕЛІСНА

ЗИМА

Ой багато снігу,
Багато!
Прибрались дерева,
Мов у свято:
У садочку яблунька
І бузок
Одягли білесенький
Кожушок.

А сніжок все падає
Із гори
Притрушує вулиці
І двори.

Ой лети легесенький,
Ой лети!
У садочку кучугуру
Намети.

МАКСИМ РИЛЬСЬКИЙ

БІЛІ МУХИ

Білі мухи налетіли, —
Все подвір'я стало біле,
Не злічити білих мух,
Що летять неначе пух.

— Галю, Петрику, Кіндрате,
Годі, ледарі, вам спати! —
І побігли до санчат
Галя, Петрик і Кіндрат.

Всі з гори летять щодуху,
Щоб піймати білу муху,
А санчата їм усім
Змайстрував старий Максим.

КАТЕРИНА ПЕРЕЛІСНА

МОЛИТВА

Пошли нам, Боже,
Маленьким дітям,
Щастя, здоров'я
На довгі літа!

Щоб виростили
Розумні й сильні,
Душею чисті
І серцем вільні.

Щоб нам світила
Зіриська долі,
Щоб ми не знали
Лиха ніколи.

Лончи на д-р Александра Стрільбицька, д-р Денис і Мирослава Сахиви, І. Юрій Зубаль, Роман Петренко, Василь Федора, панство Осадчуки, Василь Леканка, Остап і Урзуля Балабани, Богданна Походай, Софія Костюк, Ірена Максимук, о. Іван Ткачук, Кирило і Ірена Григоровичі, Наталка Дармограй, Юрій і Оксана Мельниковичі, Василь Павленко, Марія Любов Папроцька, Роман Клос, Лариса і Глеб Тарани, Іван Ящишин, Ева Сахарук, д-р Галина Врецьона, Сильвестер Мартюк, Евстахій і Марта Яроші, Ірена Волосенко, Юліан Бачинський, Галина Гомзак, д-р Юрій Свищук, Александер і Марта Стефанюки, Юрій і Ольга Дибі, Євген і Марія Літоші, Катерина Андрушко, Іван Хомко, Лев Левицький, Стефанія Обущак, Ольга Буздиган, Євдокія Лімонченко, Анна Романишин, Богдан Лукашевський, Богдан Гамерський, Гелена Чорна, Христина Чорна, Ірена Новак, Іван і Донна Саміленки, Теодозія Когут, Софія Мельник, Іван і Наталія Головінські, Дмитро і Лариса Пенцаки, Андрій і Стефанія Назаркевич-Юзеніві, Марія Сармен, Ізяслава Заяць, д-р Роман і д-р Стефанія Барановські, Софія Стецура, Ярослав і Ярослава Букачевські, Стефанія Пурій, Володимир і Дженіс Мілінічки, Александер Тишовницький, Ярослава Салик, Теодозій Сендзік, Емілія Ройовська, Ольга Боба, Р.Л. Хомяк, д-р Михайло і Роксоляна Яримовичі, Нора Мейсон, Тереза Ракоча, д-р М. Бих.

7.25 дол. — Віра Мацелюх

по 5.00 дол. — Іван Дмитрик, Мелянія Чолій, Юліан Бачинський, Юрій Левицький, Лев і Ольга Стеткевичі, Емілія Балабан, Генрик і Анна Маррокки, Осип і Стефанія Іванчуки, Мирослав Бекіш, Мирослав і Любов Роговські, Френк Літовинський, Іван і Неоніла Тершаківці, Ірена Крамарчук, Теодор Королишин, Артеміда Мареш, Юрій Старосольський, Стефан і Людмила Голуб, Ярослав Гелета, Едвард Рокіський, Марія Захарків, Юрій Форись, Марія Дигдалевич, Юрій Шевельов, Галина Рябокінь, панство Явні, Іван Макогон, Марія Куций, Тимотій Ткачук, Ірина Сташків, Володимир Федик, Галина Коленська, Василь Мизак, Любомира Йолдас, Люба Білінська, Лев Ломиш, А. і Б. Мальченко, Олександра Салит, д-р Теофіл Соболь, Дана Лиса, А. Баволах, Стася Зизномірська, Катерина Терлецька, Мирон Куропас, Олена Макарушка-Колодій, Барбара Швед, Магдалена Квас, Марія Євсєвська, Іван і Ольга Яворські, Мирон Болух, Любомир Колтуняк, панство Саліяки, Орест і Марта Кебали, Володимир Лехіцький, Анна Сташко, Богдан Радловський, Марія і Василь Цап, Христина Слевінська, Василь і Євгенія Лозницькі, Роман і Наталія Пазуняки, Роман і Віра Запутовичі, Іван і Ольга Нагорські, Христя і Ігор Білики, Микола Криворук, Зиновій Квіт, Ольга і Стефанія Кудляки, Володимир Філіпкевич, Любомира і Теодозій Крупи, Василь і Ніна Мацьківи, Ольга Дубик, панство М. Сявавки, Константин Дудинський, Філарет Лукіянович, Роман Ференцевич, Володимир і Любов Федуні, Богдан Принада, Юрій і Оксана Станки, Микола Степаненко, Стефан Орловський, Пилип Жолондек, Остап і Ярослава Олєсницькі, Юрій і Марія Волчуки, Дмитро Пітолай, Інна Голюка, Ярослав Терлецький, Дарія Пенцак.

3.15 дол. — о. Едвард Йонг;

3.00 дол. — Михайло Дребич;

по 2.00 дол. — Марія Колодій, Іван і Елізабета Стівенс, Клавдія Чорнодольська, Олена Морозевич, Мері Маленчук.

Ділимось сумною вісткою з членством СУА, що 13 жовтня 1989 р. відійшла у вічність на 97-му році життя, довголітня членка 49-го Відділу СУА. **бл.п. Наталія Фіглюс.**

Покійна народилася 16 травня 1893 р. в Косові на Гуцульщині, де її батько, Микола Бойченко, був у тому часі директором школи. Маючи заледве 6 років, Наталія втратила матір, Олену з Малицьких, яка померла від тифу. По закінченні школи в Косові, Наталія виїхала до Перемишля, де закінчила ліцей та предмети з обсягу учительської семінарії. Здала семінаріальний іспит зрілості в 1912 р. і здобула право на учителювання в народному шкільництві.

Учителювала в околицях Косова, а пізніше, до 1944 р., таки в самому Косові.

В 1920 р. Наталія одружилася з урядовцем Іваном Фіглюсом. У подружжі Фіглюсів було двоє дітей: дочка Уляна і син Богдан. Син — інж. Богдан Фіглюс помер в грудні минулого року у Денвері, Кольорадо. Смерть сина була для Наталії Фіглюс тяжким ударом, подібно, як і втрата чоловіка в 1944 р., якого вбили большевики.

Знаючи большевиків з часу першої окупації, Наталія Фіглюс з дочкою і сином подалися на еміграцію.

В 1950 р. приїхала до США і замешкала в Боффало з дочкою і зятем, д-ром Михайлом Лозою.

Від 1952 р. була членкою 49-го Відділу СУА, як також і членкою Гуцульського Товариства. Поки дозволяли сили, була активною в обох згаданих товариствах.

16 жовтня 1989 р. союзянки з прапором взяли зорганізовано участь у похороні.

На тризні Покійну прощала Ярослава Борачок, яка, між іншим, сказала:

"Сьогодні ми похоронили частину історії нашого 49-го Відділу Союзу Українок Америки. Але у всесвітні ніщо не пропадає. Всі діла нашої членки, пані Наталії Фіглюс, знані нам і незнані, є записані невидимим пером у вічності."

Вічна їй пам'ять!

ЯРОСЛАВА БОРАЧОК

Від Редакції

Редакція не приймає матеріалів не підписаних авторами та застерігає за собою право скорочувати статті та правити мову.

Статті, підписані авторами, висловлюють їх власні погляди а не погляди редакції. Редакція не буде містити невічливих образливих для когонебудь висловів. Рукописів не звертаємо. Аноніми не читаємо.

Редакція приймає за домовленням тел: (212) 674-5508. Адміністрація (212) 533-4646.
Адреса: "Our Life", 108 Second Ave., New York, N. Y. 10003

ТРИВАЛІ /МЕМОРІАЛЬНІ ФОНДИ

На Тривалий Фонд д-р Богдана і Марти Цимбалісти 5,000.00 зложили д-р Богдан і Марта Цимбалісти.

На Тривалий Фонд Юрія і Анісії Мицаків 2,000.00 дол. зложили Юрій і Аніса Мицаки.

На Тривалий Фонд Мірка і Ірми Пилишенків, 1,000.00 дол. зложили Юрій А. і Гелена Г. Дністряни.

На Тривалий Фонд інж Євгена і Ірини Мельників, 1,000.00 дол. зложили інж. Євген і Ірина Мельники.

З нагоди з'їзду Терлецьких, на який прибули рідні з України, як також з Каліфорнії, Нью Мексіка, Но. Дакоти, Вірджинії, Нью Джерзі і Нью Йорку складаємо на Меморіальний Фонд д-р Миколи Терлецького 1,000.00 дол. д-р Андрій і Тая з Терлецьких Тершаківці.

На Тривалий Фонд Василя і Маргарети Кієць 750.00 дол. зложили Василь і Маргарета Кієць.

На Меморіальний Фонд Анни Стислович-Байко, зложили — 400 дол. Оксана Байко, 100.00 дол. Дарія Байко.

На Меморіальний Фонд Мартина і Анни Фенчинських зложили 100.00 дол. Віра Задорецька-Ледгер, 100.00 дол. Людвіг і Наталія Ювіки.

На Меморіальний Фонд Наталії Шуст зложили:

1,000.00 дол. — Володимир Шуст і доньки Марія Шуст і Оксана Крушельницька з родиною; 500.00 дол. Любомир і Оксана Крушельницькі; 300.00 дол. (канадійських) — Ірена Малащук; 150.00 дол. — Роман і Ніна Ільницькі; по 100.00 дол. — д-р Константин і Ака Перейми, Уля Ільницька, д-р Богдан і Уршула Панасюки.

по 50.00 дол. — Антін і Марта Гайдук, Теодозія і Володимира Бриковичі, Тит і Софія Геврик, Роман Гриців, Ігор і Рома Гайди, д-р Осип Данко, Віра Скоп, Лідія Крушельницька, д-р Ярослав і Ольга Ставничі, Александер і Оксана Тишовницькі, Лев і Ірена Кушніри, д-р Зенон і Дана Каратницькі, Василь Полещук, Володимир і Катерина Воловодюки, д-р Андрій і Татяна Тершаківці, Валентина Пахолюк; 35.00 дол. — Петро Бойчук; по 30.00 дол. — о. Ярослав і Олександра Шуст, Богдан і Ірена Чайковські, Ольга Суся; по 25.00 дол. — д-р Богдан і Марта Цимбалістий, Стефан і

Іванна Рожанковські, Мирон і Ірина Руснаки, Юліан і Марія Савчаки, Люба Дражевська, Христина і Богдан Певний, Любов Волинець, Розалія Фенчинська, Дарія Байко, Жозе і Іка Касанова, Ольга Федун, о. Іван Терлецький, д-р Осип Волчек, Надія Губенко, Олена і Володимир Тромси, Марія і Роман Стеці, Марко і Христина Барболяки, Лідія Фіцалович, Дарія Чайковська-Бовадана, Богдан і Лідія Гайдучки, Марія Даниш, Марта і Евстахій Яроші, Стефанія Крушельницька, д-р Богдан і Атанасія Осадци; по 20.00 дол. — д-р Юрій і Оксана Третьяки, Стефанія Гнатенко, Володимир Папуга, В. Форока, Лариса і Стефан Пелешуки, Лідія і Доліян Пелешуки, Андрій і Марта Бачинські, Іванна і Іван Хомяки, Іван і Геня Флямовичі, Михайло і Евдокія Терентюки, Любомир і Зеновія Чубаті, Ольга Папроська, Дарія Стахів, Юрій і Валентина Кузьмичі; по 10.00 дол. — Ярослав Шумогора, Осип і Мері Геричі, Мирон і Александра Литвини, Марія і Стефан Тарасюки, Роман і Катерина Якиміві, Іван і Клара Ромачі, Василь і Софія Максимюки, Анастасія Даченко, СУА Відділ 73-й, Анна і Іван Гоміки, Василь і Ярослава Ковач, Михайло і Марія Бурі, Марія і Тарас Слевінські, родина Вучек, Василь і Марія Цапи, Богдан і Олімпія Сеніви, Мирослава Чубата, Михайло і Володимира Якимці.

Докінчення КУРС КЕРАМІКИ...

часу, почавши від XVI-го до XX-го стол. включно до виробів малих скульптур, та виробів на станку.

Під вмілим керівництвом мисткині, "учениці" легко завоюють секрети керамічного мистецтва та залюбки відвідують курси. Можемо похвалитись вже своїм мистецьким доробком, а години занять приносять багато задоволення.

У нашій групі бракує осіб молодшого віку, які мають тепер нагоду вписатись на курс кераміки і повинні скористати з цього й навчитись чогось рідкісного, бо не всюди в громаді є діяльні мистці, які безкоштовно передають своє знання іншим.

Мігр Я. Кіналь почала науку кераміки й малих скульптур при Вестчестер Арт Центрі, у Вайт Плейнсі. По декількох роках продовжувала навчатись кераміки й скульптури у теракоті в Бруклінському Музею. По двох роках навчання там, перейшла до Колумбійського Університету в Н.Й., де по трьох роках одержала ступінь бакалавра й "мастер" з правом навчання мистецтва в усіх степенях.

Ольга Женецька, мист.-музейна реф.

"OUR LIFE" Magazine (USPS 414-660) is published monthly — except July & August combined by Ukrainian Women's League of America, Inc. at 108 Second Ave., New York, N. Y. 10003

Subscription in the United States of America \$15.00, half year \$8.00, single copy \$1.50.

COUNTRIES OTHER THAN U.S. (with the exception of South America) may send the subscription in their currency, which will equal the amount of 15.00 American dollars.

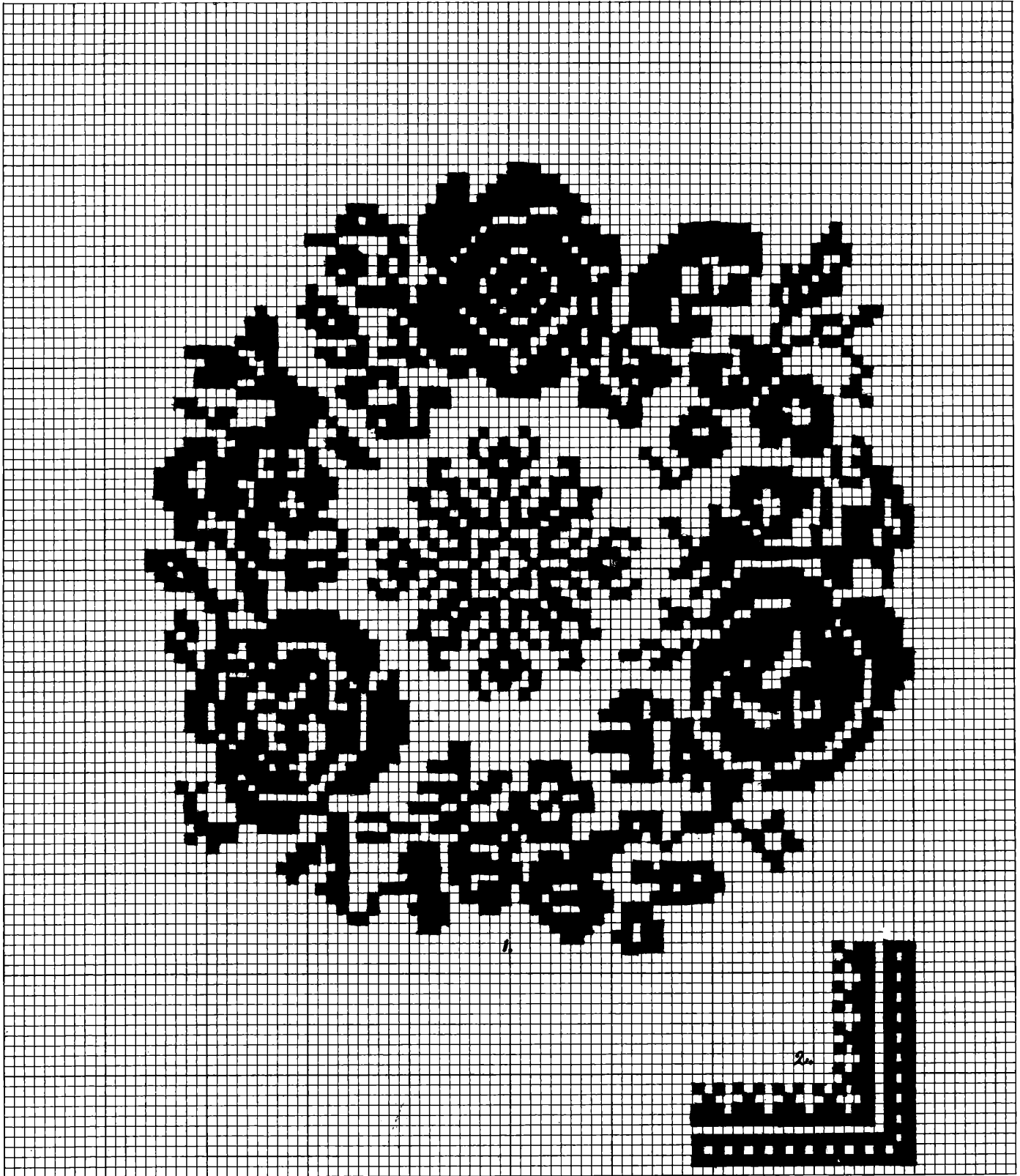
ПЕРЕДПЛАТА В США: річна... 15.00 дол. піврічна 8.00 дол. Поодинокое число 1.50 дол.

КРАЇНИ ПОЗА МЕЖАМИ США (за винятком Південної Америки) можуть вплачувати у своїх валютах, в сумі яка дорівнює вартості 15.00 американських доларів.

©Copyright 1990 Ukrainian Women's League of America, Inc.

Printed in USA by Computoprint Corp., 35 Harding Ave., Clifton, NJ 07011

(201) 772-2166
FAX (201) 772-1963

Композиція серветки пристосованої до міста (прикладне мистецтво). Олена Кульчицька, "Квітуче Народне Мистецтво", Львів 1964 р.

Село Стенятин XX ст. Орнамент із середини рукава жіночої сорочки. 1. Середина серветки. 2. Обвід серветки. Вишивати вишневими нитками Д.М.С. ч. 815. Оригінал вишитий чорними. Композиція та рисунок Ольги Трачук.

Composition applicable to city life (applied art). Olha Kulchycky "Flowering of Folk Art", Lwiv 1964. Village of Steniatyn, XX century. Ornamentation from the middle of a woman's shirt sleeve. 1. The middle of a serviette. 2. Outer edges of the serviette. Embroider with burgundy thread, DMC #815. The original embroidered in black. The composition and drawing by Olha Tratchuk.